

1886-
276

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΦΙΛΟΠΟΝΗΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΑΕΤΙΚ
καθηγητοῦ ἐν τῷ Β'. γυμνασίῳ Ἀθηνῶν

ΝΥΝ Δ' ΕΠΙ ΤΟ ΒΕΛΤΙΟΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ

ΜΑΞΙΜΟΥ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ
καθηγητοῦ ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ τῶν Εὐελπίδων

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΥΠΟ

Α. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

1886

ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙΣ.

Τοῖς πᾶσι πλέον ἐγένετο κατὰ δὴλον ὑπὸ τῆς πείρας ὅτι αἱ ἐν τοῖς ἡμετέροις Ἑλλ. Σχολείοις ἐν χρήσει γαλλικαὶ Γραμμικτικαὶ, οὔσαι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον ὀγκώδεις, εἶνε ὅλως ἀκατάλληλοι νὰ διδῶνται εἰς χεῖρας τῶν ἀρχαρίων· διότι κατερχόμεναι εἰς λεπτομερείαις, ἐπὶ πολὺν χρόνον τὸν μαθητὴν ἀπασχολοῦσαι, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐμπνέουσιν αὐτῷ ἀηδίαν καὶ τὸν ἀποτρέπουσιν ἀπὸ τῆς σπουδῆς τῆς ἀνταγκαιοτάτης διὰ πάντας μάλιστα δὲ τὸν Ἑλληνα γαλλικῆς γλώσσης.

Τὸ ἄτοπον τοῦτο πολλοὶ τῶν ἐν τοῖς Ἑλλ. Σχολείοις διδασκόντων θέλοντες νὰ θεραπεύσωσιν, ἀποκόπτουσι πολλάκις ἐκ τῶν μέχρι νῦν ἐν χρήσει γραμμικτικῶν ὅχι πάντοτε, ὅσα πρὸς τὰς γνώσεις καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν μαθητῶν των εἰσὶν ἀκατάλληλα. Ἀλλὰ καὶ τῶν διδασκάλων κατόχων ὑποτιθεμένων τῆς γαλλικῆς γλώσσης καὶ καλῶς τὸ ἔργον των ἐπιτελοῦντων, εὐχάριθμοι τῶν μαθητῶν, ἔκ μὴ εἴπωμεν μηδεὶς, θέλουσι συμβαδίσαι πρὸς τὰς τοιαύτας πολυπλόκους αὐτῶν διδασκαλίαις. Γιουναντίον δὲ πάλιν, ἐὰν ὁ διδάσκων ἐν ταῖς νῦν γραμμικτικαῖς κατὰ τὴν διδασκαλίαν οὐδεμίαν παράληψιν κάμνει, τότε δὲ πλειότερον ἔτι γίνεται βλάβη, ὡς ἐπιβαρυνομένων τῶν διδασκόμενων μετὰ πρᾶγμάτων ὅλως εἰς αὐτοὺς ἀχρήστων.

Οὗτοι εἶνε κατ' ἡμᾶς οἱ κυριώτεροι τῶν λόγων, δι' οὓς οἱ μαθηταὶ ἐκ τῶν Ἑλλ. Σχολείων ἀπολυόμενοι, καίτοι ἐπὶ διετίαν τὴν γαλλικὴν σπουδάζοντες μεταβαίνουσιν εἰς τὰ Γυμνάσια καὶ τὰ πρῶτα στοιχεῖα τοῦ τεχνολογικοῦ τῆς Γαλλ. γλώσσης ἀγνοοῦντες. Ἐντεῦθεν καταλαμβάνομεν ποίας προόδου δύσκνται νὰ κάμνωσι μαθηταὶ εἰς τὰ Γυμνάσια κατατασσόμενοι οἱ τοιοῦτοι, καὶ ὁποίας βλάβης ἢ ἀδυναμίας καὶ ὀπισθοδρομίας, των φέροι εἰς τοὺς ὀλίγους ἐκείνους, τοὺς τυχόντας εἴτε ἐν σχολείοις εἴτε ἐν οἴκῳ καλῆς διδασκαλίας. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ὑπάρχη βιβλίον περιέχον μόνον τὰ ἀπολύτως πρὸς τὴν διδασκαλίαν ἀναγκαῖα, ὥστε καὶ ὁ διδάσκων νὰ μὴ εὐρίσκηται εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν τῆς κατ' ἐκάστην στιγμὴν ἀποκόψεως τῶν περιττῶν, καὶ ὁ διδασκόμενος νὰ μὴ κινῶνται καὶ μόνον τὰ ἤδη πρὸς τὸν σκοπὸν του χρήσιμα.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Α. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΑΛΦΑΒΗΤΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΝΩΝ.

1. Τὸ γαλλικὸν ἀλφάβητον ἔχει εἴκοσι πέντε γράμματα (lettres) τὰ ἑξῆς:

A	a	α	N	n	εν
B	b	μπε	O	o	ο
C	c	σε	P	p	πε
D	d	ντε	Q	q	κου
E	e	ε	R	r	ερ
F	f	εφ	S	s	ες
G	g	ζε	T	t	τε
H	h	ας	U	u	ου
I	i	ι	V	v	θε
J	j	ζι	X	x	ιξ
K	k	κα	Y	y	ιγρεκ
L	l	ελ	Z	z	ζετ. (γ)
M	m	εμ			

ΣΗΜ. Εἰς ταῦτα προσθετὸν καὶ τὸ ξένης καταγωγῆς W w διπλοῦν (double) v.

2. Διακροῦνται δὲ τὰ γράμματα εἰς φωνήεντα καὶ σύμφωνα.

3. Φωνήεντα (voyelles) εἶνε ἕξ a, e, i, o, u, y σύμφωνα δὲ (consonnes), περιλαμβανομένου καὶ τοῦ w, εἴκοσι b, c, d, f, g, h, j, k, l, m, n, p, q, r, s, t, v, w, x, z.

4. Ἐκ τῶν φωνέντων ἀποτελοῦνται καὶ ἐν τῇ γαλλικῇ αἱ δίφθογγοι, ἀλλ' ὡς συγκείμενοι αὗται πολλάκις ἐκ πλειοτέρων τῶν δύο φωνέντων, ὀνομάζονται φωνήεντα σύνθετα (voyelles composées): κυριώτεροι δ' εἶναι αἱ ἑξῆς ai, æ, ei, ou, eau, ei, eu, o eu.

5. Δίφθογγοι (diphthongues) ἐν τῇ γαλλικῇ λέγονται οἱ συν-

(α) Γραμμῶν τινῶν δὲν δύναται ἡ ὀνομασία νὰ τηρηθῆ ἀκριβῶς ἐλληνιστί, καθὼς h τὸ ὅποιον προφέρεται hε καὶ ὄχι μετ' κτλ.

δυσασμοὶ ἀλλεπαλλήλων τινῶν φωνηέντων, ἐν οἷς διὰ μιᾶς φωνῆς ἀκούονται δύο ἤχοι, καθὼς εἰς τὰς λέξεις moi ἐγώ, pied πόυς, Dieu Θεός, ὅπου τὰ φωνήεντα οἱ, ie καὶ ieu προφέρονται κατὰ συνίτησιν ὡς ἓν.

6. Ἄπικτα τὰ φωνήεντα, ἀπλᾶ καὶ σύνθετα, εἶνε δίχρονα· διότι ἄλλοτε μὲν προφέρονται ὡς μακρὰ, ἄλλοτε δ' ὡς βραχέα.

7. Οἱ τόνοι καὶ ἐν τῇ γαλλικῇ εἶνε τρεῖς ὀξεῖα (accent aigu), βαρεῖα (accent grave), καὶ ἡ περισπωμένη (accent circonflexe), ἀλλ' ὅμως δὲν δεικνύουσι καθὼς ἐν τῇ ἐλληνικῇ τὴν συλλαβὴν τοῦ τονισμοῦ τῆς λέξεως ἀλλ' εἶναι ἀπλῶς ὀρθογραφικὰ σημεῖα ἢ συντελοῦσιν εἰς διάκρισιν τῆς προφορᾶς τοῦ τονιζομένου φωνήεντος.

8. Ἐν γένει ἡ περισπωμένη (^) δεικνύει, ὅτι τὸ φωνῆεν εἶνε μακρόν, καθὼς tête κεφαλή, pâte ζύμη, ciote κόρα, πολλάκις ὅμως καὶ ἄνευ περισπωμένης τὸ φωνῆεν εἶναι μακρόν, καθὼς nez ῥίς, voix φωνή, boue λάσπη, bois ξύλον.

9. Πᾶσα γαλλικὴ λέξις ἔχει τὸν τονισμόν εἰς τὴν λήγουσαν, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη εἶνε ἄφωνος· διότι τότε ὁ τονισμὸς γίνεται εἰς τὴν περὶκλήγουσαν, καθὼς Jupiter Ζεὺς, amiral ναυαρχος, aimable ἀγαπητός, ils aiment ἀγαπῶσιν.

2. ΠΕΡΙ ΠΡΟΦΟΡΑΣ.

α. Τῶν ἀπλῶν φωνηέντων καὶ τῶν συμφώνων.

- A, a Προφέρεται 1. ὡς a ἐλληνικόν, ἢ βραχὺ ἢ μακρόν.
2. ὡς e πρὸ τοῦ y' pays χώρα, πλὴν εἰς τὰς λέξεις Lafayette, Bayard κ. τ. λ. ὅπου προφέρεται ὡς a.
- B, b— ὡς π ἐν τῇ λέξει ἄμπελος, μὴ ἀκουομένου καθόλου τοῦ μ' Babylone Βαβυλῶν.
- C, c— 1. Ἐν γένει ὡς c: capitaine ἀρχηγός, courage ἀνδρεία, curiosité περιέργεια, clairement σαφῶς, activité δραστηριότης, sec ξηρός.
2. ὡς c πρὸ τῶν φωνηέντων e, i' céder ἐνδίδω, citadelle φρούριον, circonstance περίστασις· καὶ πρὸ τῶν ἄλλων φωνηέντων, ὅταν ἔχη ἐν εἶδος ὑπογεγραμμένη; ὀνομαζομένη; cédille façade πρόσωπον οἰκοδομῆς; façon τρόπος; reçu ἀπόδειξις πληρωμῆς.
3. ὡς ch εἰς τὰς λέξεις; vermicelle φιδές, violoncelle βάρβιτος.
- D d— 1. ὡς τ τῆς λέξεως; λέοντος, ἀλλὰ μὴ ἀκουομένου καθόλου τοῦ v' dédicace ἀφιέρωσις.
2. ὡς t, ἐν τέλει λέξεως, ὅταν συνεκφωνῆται μετὰ τῆς ἐπομένης λέξεως; grand homme μέγας ἀνὴρ.
- E, e— 1. ὡς e κλειστόν ὅταν ᾖναι τονισμένον δι' ὀξείας ἢ ἔχη κατόπιν του δύο σύμφωνα ἢ εὐρίσκηται ἐν τέλει λέξεως μεθ' ἐνός τῶν συμφώνων c, d, l, r, z précéder προηγεῖσθαι, concession παραχώρησις, échec ἀποτυχία, pied πόυς, fiel χολή, éclairer φωτίζω, nez ῥίς.
2. ὡς e ἀνοικτόν ὅταν βραχὺ ᾖ: ἢ περισπᾶται· sévère αὐστηρός, hôte ζῶν· ἔτι δ' ὁτάκις ἔχει κατόπιν του πρὸ e ἀφώνου δύο ti, ἢ δύο ll, ἢ δύο rr, ἢ δύο σύμφωνα τῶν ὁμοίων τῶ πρώτων εἶναι l ἢ r, καὶ ἐν τέλει λέξεως ὁτάκις ἔχει κατόπιν του t μόνον ἢ μετὰ τοῦ s l' ἢ jette βίπτει, il appelle καλεῖ, guerre πόλεμος, perte ἀπώλεια, muel ἄλαλο, muets ἄλαλοι.

3. ὡς τὴν διφθογγον eu εἰς τὰ μονοσύλλαβα· je, me, te, le, se de, κτλ.

4. κατὰ τὸν τρόπον πλησιάζοντα τὸν τῆς διφθόγγου eu, ἐν μέσῳ λέξεως, ὅταν δὲν ἔχη τόνον καὶ δὲν ἔπωονται δύο σύμφωνα· demande ἀίτησις, considérablement μεγάλως, καὶ εἰς τὰς ἀπὸ ress ἀρχομένας λέξεις· ὡς ressembler ὁμοιάζω, πλὴν τῶν ressis ὑφαλος, ressusciter ἀνίστημι κ.τ.λ., ὅπου προφέρεται ὡς e. Εἰς δὲ τὰς λέξεις dessus ἄνω, dessous κάτω, προφέρεται ἐπίσης κατὰ τρόπον πλησιάζοντα τὸν τῆς διφθόγγου eu.

5. ὡς a, πρὸ τῶν ἐπιβρίνων m καὶ n· encenser θυμιάζω, ensemble ὁμοῦ, πλὴν ἐν τέλει λέξεως εἰς τὰς καταλήξεις ion καὶ éon, ὅπου προφέρεται ὡς e· chien κύων, Europeen εὐρωπαϊκός, καὶ εἰς τινὰ ῥήματα il vient ἔρχεται, il viendra θὰ ἔλθῃ κ.τ.λ.

F, f — 1. ὡς φ.

2. ὡς v ἐν τέλει λέξεως εἰς τὴν λέξιν neuf ἑννέα, ὅταν συνεκφωνῆται μετὰ τῆς ἐπομένης λέξεως neuf hommes ἑννέα ἄνδρες.

G, g — 1. ὡς τὸ γ τῆς λέξεως ἔγκαρδιῶ πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u καὶ πρὸ τῶν συμφώνων, ἀλλὰ μὴ ἀκουσμένου καθόλου τοῦ v· galette γαλέττα, grandeur μεγαλείον, glaner σταχυολογῶ, gobelet ποτήριον, guttural λαρυγγώδης.

ΣΗΜ. Τὸ u ἐπόμενον τοῦ g, δὲν προφέρεται συνήθως, ὅταν ἔπῃται ἄλλο φωνῆεν, καὶ τότε οἶονδὴποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ φωνῆεν τοῦτο τὸ g προφέρεται ὡς ἀνωτέρω· guirlande στέφανος, guérir θεραπεύω· εἰς τινὰς ὁμως λέξεις τὸ u προφέρεται μετὰ τὴν ἰδιάζουσαν αὐτῷ φωνήν· aiguille βελόνη, καὶ εἰς τινὰς ἄλλας ὡς ou, lingual γλωσσικός.

2. ὡς j πρὸ τῶν φωνηέντων e, i, y.

3. ὡς x ἐν τέλει λέξεως, ὅταν συνεκφωνῆται· du sang-humain ἀνθρώπινον αἷμα, long-hiver μακρὸς χειμῶν.

H, h — 1. ἐντελῶς ἄφωνον, ἔξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

2. προσθέτει· δασυτήτά τινὰ εἰς τὸ ἐπιτασσόμενον φωνῆεν καὶ τότε λέγεται h δασύ.

I, i — 1. ὡς ι.

2. ὡς e πρὸ τῶν ἐπιβρίνων n καὶ m· indépendance ἀνεξαρτησία, importun ὀγληρός.

J, j — 1. ὁ ἥχος· του δὲν δύναται νὰ παρασταθῇ ἑλληνιστί.

K, k — 1. ὡς κ.

L, l — 1. ὡς λ.

2. ὡς τὸ λ· τῆς λέξεως· λάβης εἶτε μόνον, εἶτε διπλοῦν· προηγουμένου τοῦ ai, ei, oui, uoi· travail ἐργασία, soleil ἥλιος, seuil κατώφλιον, feuille φύλλον, orgueil ὑπερηφάνεια, ail ὄρθακλμός, grenouille βάτραχος. Τὸ i δὲν προφέρεται καθόλου καὶ χορησιμεῖται μόνον ἐνα ὑγράνῃ τὸ l. — Οὕτω προφέρεται πολλακίς τὸ διπλοῦν ll καὶ μετὰ τοῦ i εἰς ἄλλας ἢ τὰς ἀνωτέρω συλλαβὰς· fille θυγάτηρ, famille οἰκογένεια καὶ τὸ l εἰς τὰς λέξεις mil κίγγρος. Ἐν μέσῳ τῆς λέξεως ὁμως ἢ καὶ ἐν ἀρχῇ πρὸ ἐνός· l ἢ καὶ ἐνίοτε πρὸ δύο τὸ e καὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ φωνῆεν διατηροῦσι τὴν φυσικὴν προφορὰν των, καθὼς· illustre διάσημος, filé κλωσμένος· ilote εἰλωσ αἰλε πτέρυξ.

3. τὰ δύο ll προφέρονται ἕκαστον διακεκριμένως καὶ ἐμφατικῶς εἰς τινὰς λέξεις· illégal παράνομος, belliqueux μάχημος.

M, m — 1. ὡς μ, εἶτε μόνον, εἶτε διπλοῦν· matin πρωΐ, communiquer συγκοινωνῶ.

2. ἐμφατικῶς ὅταν ἦναι διπλοῦν, εἰς τινὰς λέξεις· immense ἄπειρος, incommensurable ἀμέτρητος.

3. ὡς ἐπιβρίνον n πρὸ τῶν συμφώνων b, p καὶ ἐν τέλει τινῶν λέξεων· exporter παραφέρειν, embrasement ἐμπρησμός, Adam Ἄδαμ, faire πεῖνα.

N, n — 1. ὡς ν· πρὸ φωνηέντος, εἶτε μόνον εἶτε διπλοῦν· deviner μαντεύω, honneur τιμὴ, ils viennent ἔρχονται.

2. Ξηφαιτικῶς εἰς τινὰς λέξεις, ὅταν ᾦναι διπλοῦν, καὶ τότε τὸ ποσολογούμενον ε προφέρεται ὡς α' innocent δθῶς, ennoblir ἐξευγενίζω, ennuyer ἐνοχλῶ.

3. ἐπιβρίνω· πρὸ συμφώνου καὶ ἐν τέλει τῶν λέξεων· endormir κοιμίζω, enfin τέλος πάντων, πλὴν τῶν λέξεων hymen γάμος, examen εξέτασις, ὅπου ἡ προφορά τοῦ n διαφορεῖται εἰς τὸν ἐνίκον, καὶ τῶν λέξεων abdomen γαστήρ, gramen ἄγρωστις κ. τ. λ. ὅπου προφέρεται ὡς ν καθαρόν.

O, o — 1. ὡς ο ὅτε μὲν βραχύ, ὅτε δὲ μακρόν.

P, p, — 1. ὡς π.

Q, q — 1. ὡς κ' coq ἀλέκτωρ. Τὸ q ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως συνοδεύεται· πάντοτε ὑπὸ τοῦ u, τὸ ὅποιον μένει συνήθως ἄφωνον, équinoque ἀμφίβολος· προφέρεται δ' εἰς τινὰς λέξεις ὡς ou quatreu τετραφώνη, quadruple τετραπλοῦς, καὶ εἰς τινὰς ἄλλας κατὰ τὴν πρώτην του προφοράν, ἧτις παριστάται κατωτέρω· quirinal κουίρινιος, équestre ἑφιππος (ἐπὶ ἀγχιμάτων).

R, r — ὡς ρ.

ι. ἐντονώτερον, ὅταν ᾦναι διπλοῦν· horreur φρίκη, irrévocable ἀμετάκλητος.

S, s — 1. ὡς σ' système σύστημα,, persister ἐπιμένω.

2. ὡς ζ μεταξὺ δύο φωνηέντων· maison οἰκία, πλὴν τῶν λέξεων anti-social ἀντικοινωνικός, contresigner προσωπογράφων, vraisemblance πιθανότης κ. τ. λ. Ὡς ζ δὲ προφέρεται καὶ εἰς τὰς λέξεις· Alsace Ἀλσακίη, Asdrubal Ἀσδρούβας, balsamique βαλσαμικός, transaction συναλλαγή κ. τ. λ.

T, t — 1. ὡς τ.

2. ὡς σ πρὸ τοῦ i, ὅταν ἔπηται ἕτερον φωνήεν· national ἐθνικός, inertie ἀδράνεια, ὡς τ ὅμως ὅταν πρὸ αὐτοῦ ὑπάρχη s ἢ x' gestion διαχειρίσις, mexlion μίγμα· καὶ ἐπὶ τῶν nous étions εἴμεθα, vous étiez εἴσθε, amitié φιλία κτλ.

U, u — 1. ὡς παρὰ τοῖς νῦν Ἀθηναίοις τὸ u ἐν τῇ λέξει ἄχουρα.

2. ὡς ο εἰς τὰς λατινικὰς λέξεις εἰς um· Te Deum θεολογία.

3. ὡς eu πρὸ ἐπιβρίνου m καὶ n· humble ταπεινός, un étier, importun ὀχληρός.

V, v — 1. ὡς β.

ΣΗΜ. Τὸ διπλοῦν W ἀπαντᾷται μόνον εἰς ξέναις λέξεσι καὶ προφέρεται ὅτε μὲν ὡς ἀπλοῦν v, ὅτε δὲ καὶ ἄλλως· Washington, Whist (ouist), Newton (Neuton), Low (Lo), Law (Lass).

X, x — 1. ὡς ξ· expliquer ἐξηγῶ, excès ὑπερβολή, Alexandre Ἀλέξανδρος.

2. ὡς gz εἰς τὰς ἀπὸ ex ἀρχομένας λέξεις, ἐὰν ἀκολουθεῖ ἀμέσως μετὰ τὸ x φωνήεν. ἐξ ἐν ἀρχῇ κυρίων ὀνομάτων, Xavier· Xantippe, exagérer μεγαλύνω, exemple παράδειγμα.

3. ὡς σ, εἰς τινὰς λέξεις· Auxerre, soixante ἐξήκοντα, six ἑξ, dix δέκα.

4. ὡς ζ ἐν τῇ συνθέσει six hommes.

Y, y — 1. ὡς ι· hypothèse ὑπόθεσις.

2. ἀναλύεται εἰς δύο i ὅταν προηγῆται φωνήεν, καὶ προφέρεται ἀνάλογως· royal βασιλικός, payer πληρώνω, pays τόπος.

Z, z — 1. ὡς ζ.

2. ὡς σ ἐν τέλει κυρίων ὀνομάτων· Suez, Rhodéz, Metz (μέτι).

β'. Συνθέτων φωνηέντων καὶ διφθόγγων.

ai προφέρεται 1. ὡς εἰ· gai παιδρός.

2. ὡς ἔ ἐν τέλει λέξεως, ἐὰν ἔπεται τὸ ληκτικὸν e ἢ η κατὰληξι· ent τοῦ πληθυντικοῦ τῶν ῥημάτων ἢ ἐν τῶν ληκτικῶν συμφώνων t, s· laieus, ils voulaient ἤθελον, fait γινόμενος, j'aimais ἠγάπων.

3. ὡς eu ἡμίφωνον εἰς τὴν πρώτην συλλαβὴν τῶν ἐξῆς προσώπ. τοῦ

ρήματος faire nous faisons, je faisais και εις τὰ λοιπὰ πρόσωπα τοῦ παρατατικού.

4. ὡς α εἰς τὴν λέξιν douairière ἐπίκληρος

ΣΗΜ. Τὸ α και τὸ i, ὡς ἤδη εἶδομεν, δὲν ἀποτελοῦσι πάντοτε δίφθογγον πρὸ τοῦ l, και τότε τὸ i χρησιμεύει μόνον ἕνα κατασταίνη ὑγρὸν τὸ l, τὸ δὲ α προφέρεται a' faillir ἀμαρτάνω.

æ — 1. ὡς é' Égipan Ἀγίπαν, Égion Ἀγίον.

œ — 1. ὡς é' OEta Οὔτη, OEipe Οἰδίπους.

2. ὡς eu, ὅταν ἔπεται τὸ il' œil ὀφθαλμός· διότι τὸ i χρησιμεύει ἑνταῦθα μόνον ἕνα ὑγραίνη τὸ l.

au, eau — ὡς ó' landau δίφρος, chapeau πῖλος.

ei — ὡς é' peinture ζωγραφία.

eu — ἡ προφορά του δὲν δύναται νὰ παρασταθῇ ἑλληνιστί· καθ' ὅλον δὲ τὸ ῥήμα avoir προφέρεται ὡς u.

œu — ὡς eu' œuvre ἔργον.

ou — ὡς o u' chou κράμβη.

oi — ὡς oua' voile ἱστίον.

γ'. Συμπλεγμάτων φωνηέντων.

ao προφέρεται 1. ὡς α εἰς τὰς λέξεις raon νεβρός, Laon.

2. ὡς o εἰς τὰς λέξεις taon οἶστρος, Saône Ἄραρος (ποταμός).

oa — ὡς o εἰς τὴν λέξιν toast πρόψους.

aon — ὡς ou εἰς τὰς λέξεις aout αὐγούστος, aouïeron θεριστής.

δ'. Συμπλεγμάτων συμφώνων.

ch προφέρεται 1. ὡς παρὰ τοῖς νῦν Ἀθηναίοις και τοῖς Κυπρίοις τὸ σ εἰς τὸ σκύλος· chercher ζητῶ.

2. ὡς κ πρὸ συμφώνου και πρὸ τῶν φων. a. o, u εἰς τὰς λέξεις τὰς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς προερχομένας, και ἔν τέλει· λέξεως· almanach ἡμερολόγιον, christianisme χριστιανισμός, catéchumene κατηχούμενος, chaos χάος, écho ἠχώ.

Πρὸ τῶν φωνηέντων e, i, y προφέρεται δὲ μὲν κατὰ τὴν πρώτην προφοράν· Achéron, Michel, Chimène, Achille, chimie χημεία, archiprêtre ἀρχιεπίσκοπος, ἀρχιεπίσκοπος, ὅτε δὲ κατὰ τὴν δευτέραν· chersonèse χερσονήσος, oïchestre ὀρχήστρα, Michel-Ange Μιχαήλ Ἄγγελος, Archevêque ἀρχιεπίσκοπος.

gu — 1. ὡς τὸ ν τῆς λέξεως νιός· répuance ἀντιπάθεια.

2. ἑκαστον τῶν ψηφίων τούτων προφέρεται χωριστὰ εἰς τὰς λέξεις diagnostic διάγνωσις, inextinguible ἀπόρρητος, stagnation στάσις, igné πυρρινός, progné πρόβνη, κτλ.

rh — ὡς r' rhétorique ῥητορικὴ.

sh, sch ὡς ch' shelling οὐλίχιον.

th — ὡς t théâtre θέατρον.

Ε'. Αηχτικῶν φωνηέντων και συμφώνων.

Ἄπαντα τὰ ληχτικὰ φωνηέντα προφέρονται πλὴν τοῦ e, εἴτε μόνου, εἴτε συνδεδεμένου ὑπὸ τοῦ s εἰς λέξεις συγκεκριμένας ἐκ πλειοτέρων τῶν τριῶν γραμμάτων ἢ ὑπὸ τῶν ni, ὅταν ἀποτελῇ μετ' αὐτῶν κατὰ τὴν τὸν πληθυντικῶν τῶν ῥημάτων il aime ἀγαπᾷ, les hommes οἱ ἄνθρωποι, ils aiment ἀγαπῶσιν.

Ἐπὶ δὲ τῶν συμφώνων ἐφαρμόζονται οἱ ἐπόμενοι κανόνες.

b προφέρεται πλὴν εἰς τὴν λέξιν plomb μόλυβδος.

c προφέρεται συνήθως, ἀλλ' εἰς τὰς λέξεις blanc θρανίον, blanc λευκός, tronç-

στέλεχος, clerc κληρικός, estomac στόμαχος, tabac καπνός κτλ. δὲν προφέρεται.

d προφέρεται μόνον εἰς τὴν λέξιν sud μεσηθρία, καὶ ἐπὶ τῶν ξενικῶν λέξεων ébhod εφούδ, talmud ταλμούθ, Bagdad, David, Cid κ. τ.λ.

f προφέρεται πλὴν εἰς τὰς λέξεις bœuf-gras παχὺς βουῦς bœuf-salé ταριχευμένον βρώδιον, cerf ἔλαφος, cerf-volant ἀστὸς, chef d'œuvre ἀριστοῦργημα, clef κλεῖς, œuf dur πηκτὸν ὠόν, nef de hœuf βούνευρον, καὶ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν œufs, bœufs, nerfs.

g προφέρεται μόνον εἰς τὰς λέξεις joug ζυγός, zigzag ἐλιγμοί, grog (εἶδος ποτοῦ).

l προφέρεται πλὴν εἰς τὰς λέξεις fusil πυροβόλον, grill ἔσχαρα, nombril ὀμφαλός, outil ἐργαλεῖον, fils (φισ) υἰός, pouls (πού) σפיγμός, souf κατάκορος, éperil σμύρις, gentil χαρίεις, καὶ εἰς τινὰς ἄλλας.

m προφέρεται πάντοτε.

n — — — — —
p δὲν προφέρεται εἴτε μόνον εἴτε μετ' ἄλλου συμφώνου· trop λίαν, prompt ταχύς, οὔτε ὅταν ἡ ἐπομένη λέξις ἀρχῆται ἀπὸ φωνήεντος· loup affamé λύκος πειναλὴς, πλὴν εἰς τὰς λέξεις car ἀκρωτήριον salep σαλέπιον, καὶ εἰς τινὰ κύρια ὀνόματα. Εἰς τὰς λέξεις trop λίαν, beaucoup πολύ, προφέρεται πρὸ φωνήεντος· il a beaucoup étudié ἐσπούδασε πολύ, il a beaucoup étudié ἐσπούδασε παραπολύ.

q προφέρεται coq ἀλέκτωρ, cinq πέντε, πλὴν ἐπὶ τοῦ coq d'Inde.

r προφέρεται ἂν εἰς τὰ μονοσύλλαβα πάντοτε· mer θάλασσα, fer σίδηρος, cher ἀκριδός.

— ὅ· εἰς τὰς πολυσυλλάβους, ὅταν ἔχη πρὸ αὐτοῦ ἄλλο φωνήεν ἢ ο· finir τελειόνω, recevoir λάμβάνω, καὶ εἰς τινὰς πολυσυλλάβους εἰς er· enfer ἄδης, cancer καρκίνος, hiver χειμῶν, κτλ. μένει δ' ἄφωνον ἐπὶ τῶν Monsieur (meussieu) καὶ Messieurs.

s προφέρεται ἐπὶ τῶν λέξεων atlas ἄτλας, blocus ἀποκλεισμός, cens ἀπογραφή, iris ἴρις, jadis πάλαι ποτέ, laps διάστημα χρόνου, lis κρίνος, ours, ἄρκτος; mais ἀραθόσιτος, mépris ἀμφιγενής, prospectus πρόγραμμα, relaps πηλκίμπετης, fils υἰός, moeurs ἥθη, oasis ὄασις, κ. τ.λ. καὶ ἐπὶ τῶν ξενικῶν λέξεων Ωτικῶς ἐπὶ τοῦ le Christ· δὲν προφέρεται ὅμως ἐπὶ τοῦ Jésus-Christ ἐπὶ δὲ τοῦ tous προφέρεται, ὅταν τοῦτο ἐκφῆρηται ὡς ἀνωνομία.

t προφέρεται μόνον ἐπὶ τινῶν λέξεων, ὡς· abject ἀγενής, abrupt ἀπότομος, brut ἀκατέργαστος, correct ὀρθός, contact ἐπαφή, déficit ἔλλειμμα, dot προίξ, est ἀνατολή, exact ἀκριδής, fat αὐτίρσεχος, infect δυσώδης, insect ἀνέπαρος, lest ἔρμα, luth χέλυς, net κελυρός, ouest δύσις, précérit παρωχημένος, rapr ἀρπαγή, rit τελετουργία, strict αὐστηρός, tact ἀφή, toast πρόποισις κ. τ.λ.

x προφέρεται μόνον εἰς τὰς λέξεις six, dix, ὡς σ, εἰς τὰς ξενικὰς λέξεις καὶ εἰς τὸ ἐπιθετικὸν prefix ὠρισμένος, ὡς ξ.

z προφέρεται μόνον εἰς τινὰ κύρια ὀνόματα.

ς. Περὶ τῶν μὴ προφερομένων ἐν μέσῳ λέξεως ψηφίων.

o δὲν προφέρεται εἰς τὰς λέξεις· paiement πληρωμή, dévouement ἀφοσίωσις, Jean Ἰωάννης, geôlier δεσμοφύλαξ.

— — — — — sangsue βδέλλα, Magdelaine Μαγδαληνή, κτλ.

g — — — — — asthme ἀσθμα, isthme ἰσθμός.

th — — — — — condamner καταδικάζω, automne φθινόπωρον.

m — — — — — baptême βάπτισμα, baptiser βαπτίζω, κ. τ.λ.

p — — — — — Monticé, Montfort, κ. τ.λ.

t — — — — —

u καὶ i δὲν προφέρονται εἰς τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς ἀναφέρονται ἀνωτέρω.

Ζ. Περὶ συνεχρωνήσεως τοῦ ληκτικῶν συμφώνου.

Τὸ ληκτικὸν φωνόν, ὡς εἴρηται, μένει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄφωνον· ὅταν

ὅμως ἡ ἐπομένη λέξις ἀρχεται ἀπὸ φωνήεντος καὶ συνδέεται στενωῶς διὰ τῆς ἐννοίας μετὰ τῆς προηγούμενης, τὸ ληκτικὸν σύμφωνον συνήθως προφέρεται ἐνωόμενον μετὰ τοῦ ἀρχτικοῦ φωνήεντος τῆς ἐπομένης λέξεως· les grands animaux τὰ μεγάλα ζῶα (πρόφερε λέ γ κ ρ ἄ ν ζ ἀ ν ι μ ὄ).

Τὸ h δὲν συνδέεται.

Τὸ d προφέρεται ὡς t, ὡς ἤδη εἴπομεν· πολλάκις ὅμως ἀποσιωπάται, καὶ κυρίως ὅταν ἔχη r πρὸ αὐτοῦ· il mord à la jambe, δάκνει εἰς τὴν κνήμην· il coud habilement ῥάπτει ἐπιτηδείως· le chaud et le froid, ὁ καύσων καὶ τὸ ψυχρός· un plafond élevé στέγη ὑψηλή.

Τὸ ληκτικὸν m ἐπιβρίνωις, προφερόμενον δὲν ἐνοῦται μετὰ τοῦ ἐπομένου φωνήεντος.

Τὸ n ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν ἐνοῦται καὶ τότε ἀποβάλλει τὸν ἐπιβρίνον ἤχόν του· vilain animal ἀχρεῖον ζῶον, un oiseau piteux ὄντι, ἐπὶ τοῦ ἐπιβρίηματος bien πρὸ τῆς προσδιοριζομένης λέξεως καὶ τῶν mon, ton, son, on, en.

Τὸ p συνήθως ἀποσιωπάται.

Τὸ r ἐπὶ τινῶν ἐπιθέτων, ἂν καὶ ἦναι φύσει ἄφωνον συνεχωνεῖται μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ· le premier homme ὁ πρῶτος ἄνθρωπος.

Τὸ s προφέρεται συνήθως ὡς z· les hommes.

Τὸ t προφέρεται συνήθως, πλὴν ἐπὶ τοῦ συνδέσμου et, ἐπὶ τῆς καταλήξεως, ti, ή rd· il part après demain, ἀναχωρεῖ μεθαύριον· ils se vouent à Dieu, ἀφοσιοῦνται εἰς τὸν Θεόν.

Τὸ x προφέρεται συνήθως ὡς z· heureux enfant εὐτυχὲς παιδίον.

Τὸ z — — — venez avec moi ἔλθε μετ' ἐμοῦ.

3. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΡΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.

1. Τὰ μέρη τοῦ λόγου (les parties du discours) ἐν τῇ γαλλικῇ εἶναι ὡς καὶ ἐν τῇ ἐλληνικῇ, δέκα ἄρθρον (article), ὄνομα οὐσιαστικὸν (substantif), ὄνομα ἐπίθετον (adjectif), ἀντωνυμία (pronom), ῥήμα (verbe), μετοχή (participe), προθεσις (préposition), ἐπιβρίημα (adverbe), σύνδεσμος (conjonction), καὶ ἐπιφώνημα (interjection). Τούτων τὰ ἐξ πρῶτα εἶναι κλιτὰ (variables), τὰ δὲ λοιπὰ ἀκλιτὰ (invariables).

2. Τὰ γένη ἐν τῇ γαλλικῇ γραμματικῇ εἶναι δύο, ἀρσενικὸν (masculin) καὶ θηλυκὸν (feminin)· διασώζονται ὅμως ἔχνη καὶ τοῦ οὐδετέρου γένους εἰς τὰς ἀντωνυμίας.

3. Τὰ οὐδέτερα τῆς ἐλληνικῆς εἶναι ἄλλα μὲν ἀρσενικά, ἄλλα δὲ θηλυκά ἐν τῇ γαλλικῇ. Καὶ ὅλα δὲ τὰ ἀρσενικά ἢ θηλυκά δὲν εἶναι τοιαῦτα ἐν τῇ γαλλικῇ, διότι πολλὰ ἀρσενικά ἐν τῇ ἐλληνικῇ εἶναι θηλυκά ἐν τῇ γαλλικῇ καὶ τὸ ἀνάπαλιν.

4. Οἱ ἀριθμοὶ (nombres) εἶναι δύο, ἐνικός (singulier) καὶ πληθυντικός (pluriel).

5. Πτώσεις (cas), δηλαδὴ μεταβολαὶ τῆς ληγούσης τῶν πτωτικῶν δὲν ὑπάρχουσιν ὡς ἐν τῇ ἐλληνικῇ· ἀλλ' ἡ μὲν αἰτιατική (accusatif) καὶ ἡ κλητική (vocatif) τῆς Ἑλληνικῆς διαοίονταί τῆς ὀνομαστικῆς ἐκ τῆς σειρᾶς τοῦ λόγου ἢ ἐκ τῆς ἐν-

νοίας, ἡ δὲ γενική (génitif) καὶ δοτική (datif) δηλοῦνται διὰ προθέσεων, ὡς καὶ ἡ λατινικὴ ἀφαιρετικὴ (ablatif).

6. Ἡ γενική καὶ ἀφαιρετικὴ δηλοῦται προτασσομένης τῆς προθέσεως de (ἀπό), ἡ δὲ δοτικὴ διὰ τῆς προθέσεως à (εἰς). Ἐν τούτοις αἱ προθέσεις αὗται ἔχουσι καὶ τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν σημασίας, ἀνχλόγως τῆς ἐννοίας τοῦ λόγου.

7. Ἡ πρόθεσις de πρὸ φωνήεντος ἐκθλίβεται, καὶ τιθεμένης ἀποστρόφου γίνεται d'.

4. ΠΕΡΙ ἈΡΘΡΟΥ.

1. Διακρίνονται πρὸς τοὺς ἑτάλλοις τριῶν εἰδῶν ἄρθρα τὸ ὀριστικὸν (defini), τὸ μεριστικὸν (partitif) καὶ τὸ ἀόριστον (indefini).

Α'. Ὀριστικὸν ἄρθρον.

α. Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον εἶνε ἀρσενικὸν le (ὁ), θηλυκὸν la (ἡ) πληθυντικὸς δ' ἑκατέρων τῶν γενῶν les (οἱ, αἱ).

β. Προτασσομένης τῆς προθέσεως de πρὸς δῆλωσιν τῆς γενικῆς ἢ ἄλλης οἰκασθῆποτε σχέσεως ἢ σημασίας, πρὸ συμφώνου ἢ h δασέος, συναιρεῖται τὸ de le εἰς du καὶ τὸ de les εἰς des.

γ. Προτασσομένης τῆς προθέσεως à, πρὸς δῆλωσιν τῆς δοτικῆς ἢ ἄλλης τινὸς σχέσεως ἢ σημασίας, πρὸ συμφώνου ἢ h δασέος, συναιρεῖται τὸ à le εἰς eu, καὶ τὸ à les εἰς aux.

δ. Τὸ le καὶ la πρὸ φωνήεντος ἢ πρὸ h ἀφώνου ἐκθλίβονται, καὶ τιθεμένης ἀποστρόφου γίνονται l'.

Τὸ ἄρθρον l' λέγεται ἄρθρον ἐκτεθλιμμένον (élidé), οἱ δὲ συνασμοὶ du, au, des, aux λέγονται ἄρθρα συνηρημένα (contractés).

Β'. Μεριστικὸν ἄρθρον.

α. Ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ πρὸς δῆλωσιν μέρους εἰς ἀόριστον ἔννοιαν διατηρεῖται τὸ ἄρθρον εἰς τὴν ὀνομαστικὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ προτάσσεται ἢ πρόθεσις de, καθὼς εἰς τὴν γενικὴν.

β. Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον, ἔχον πρὸς αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν de εἰς ἔννοιαν ὀνομαστικῆς ἢ αἰτιατικῆς, ὀνομάζεται, μεριστικόν, καὶ εἶνε ἐν μὲν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ πρὸ συμφώνου καὶ h δασέος, du, καὶ πρὸ φωνήεντος ἢ h ψιλοῦ de l', ἐν δὲ τῷ πληθυντικῷ πάντοτε πρὸ φωνήεντος καὶ πρὸ συμφώνου des.

Γ'. Ἀόριστον ἄρθρον.

α. Ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ πρὸς δῆλωσιν ἀτόμου ἢ μονάδος ἀόριστον ἔννοιαν λαμβάνει θέσιν ἄρθρου τὸ ἀριθμητικὸν ἐπίθετον un (εἷς), τοῦ ὁποίου τὸ θηλυκὸν εἶνε une (μία).

β'. Όταν τό un και une δὲν τίθενται πρὸς ἀρίθμησιν, ἀλλὰ μόνον πρὸς δῆλωσιν ἀοριστίας, λέγεται ἄρθρον ἀόριστον, καὶ ὁ σχηματισμὸς αὐτοῦ ἐν τῷ πληθυντικῷ εἶνε καθὼς τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου, δηλαδὴ des

5. ΚΑΙΣΙΣ.

1. Τὰ γαλλικὰ ὀνόματα κλίνονται ἀνδρῶς, ὀριστικῶς, μεριστικῶς καὶ ἀοριστως, ὡς ἑξῆς.

Α'. Ἀνδρῶς.

Dieu = Θεός, γεν. de Dieu, δοτ. à Dieu, αἰτ. Dieu, κλητ. Dieu Θεεὶ ἢ καὶ ὁ Dieu ὦ Θεεῖ.

Ἐν. ὄν. Hélène = Ἑλένη, γεν. d' Hélène, δοτ. à Hélène, αἰτ. Hélène, κλητ. Hélène, ἢ καὶ ἐνίοτε ὁ Hélène.

Β'. Οριστικῶς.

α. Ἀρσενικὸν πρὸ συμφώνου ἢ h δασέος.

Ἐν. ὄν. le paradis = ἡ παράδεισος, γεν. du paradis δοτ. au paradis, αἰτ. le paradis, κλητ. paradis ἢ καὶ ὁ paradis.

Πληθ. ὄν. les paradis, γεν. des paradis, δοτ. aux paradis, αἰτ. les paradis, κλητ. paradis ἢ καὶ ὁ paradis.

Ἐν. ὄν. le héros ὁ ἥρωας, γεν. du héros, κτλ.

Πληθ. ὄν. les héros, γεν. des héros κτλ.

β. Ἀρσενικὸν πρὸ φωνήεντος ἢ h ψιλοῦ.

Ἐν. ὄν. l' époux ὁ σύζυγος, γεν. de l' époux, δοτ. à l' époux, αἰτ. l' époux, κλητ. époux ἢ καὶ ὁ époux.

Πληθ. les époux, γεν. des époux, δοτ. aux époux, αἰτ. les époux, κλητ. époux, ἢ καὶ ὁ époux.

Ἐν. ὄν. l' homme ὁ ἄνθρωπος, γεν. de l' homme κτλ.

Πληθ. ὄν. les hommes οἱ ἄνθρωποι, γεν. des hommes κτλ.

γ. Θηλυκὸν πρὸ συμφώνου ἢ h δασέος.

Ἐν. ὄν. la mère ἡ μήτηρ, γεν. de la mère, δοτ. à la mère, αἰτ. la mère, κλητ. mère ἢ καὶ ὁ mère.

Πληθ. ὄν. les mères, γεν. des mères, δοτ. aux mères, αἰτ. les mères, κλητ. mères ἢ καὶ ὁ mères.

Ἐν. ὄν. la haie ὁ φραγμὸς, γεν. de la haie κτλ.

Πληθ. ὄν. les haies, γεν. des haies.

δ. Θηλυκὸν πρὸ φωνήεντος ἢ h ψιλοῦ.

Ἐν. ὄν. l' amitié ἡ φιλία, γεν. de l' amitié, δοτ. à l' amitié, αἰτ. l' amitié, κλητ. amitié ἢ καὶ ὁ amitié.

Πληθ. ὄν. les amitiés, γεν. des amitiés, δοτ. aux amitiés,
αἰτ. les amitiés, κλητ. ἢ καὶ ὁ amitiés.

L'heureuse ἢ εὐτυχής, γεν. de l'heureuse, κτλ.

Πληθ. ὄν. les heureuses, γεν. des heureuses, κτλ.

Γ'. Μεριστικῶς.

Παρατήρ. Ἐν τῇ μεριστικῇ κλίσει, ἡ γενικὴ πρὸς διάκρισιν ἀποβάλλει τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον, καὶ οὕτω δὲν συγχέεται αὐτὴ μετὰ τῆς ὀνομαστικῆς καὶ αἰτιατικῆς. Ἄλλ' ὅμως συγχέεται πάντοτε ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ τῆς μεριστικῆς κλίσεως μετὰ τῆς ὀριστικῆς γενικῆς, ἡ κλίσις δὲ αὕτη καθὼς καὶ ἡ ἀόριστος δὲν ἔχει κλητικὴν.

α'. Ἀρσενικὸν πρὸ συμφώνου ἢ h δασέος.

Ἐν. ὄν. du papier χαρτίον, γεν. de papier χαρτίου, δοτ. à du papier χαρτίω, αἰτ. du papier χαρτίον.

Πληθ. ὄν. des papiers, γεν. de papiers, δοτ. à des papiers, αἰτ. des papiers χαρτίω.

Ἐν. ὄν. du houblon βρουνίξ, γεν. de houblon κλ.

Πληθ. ὄν. des houblons, γεν. de houblons, κλ.

β'. Ἀρσενικὸν πρὸ φωνήεντος ἢ h ψιλοῦ.

Ἐν. ὄν. de l'amusement διασκέδασις, γεν. d'amusement, δοτ. à de l'amusement, αἰτ. de l'amusement.

Πληθ. ὄν. des amusements, γεν. d'amusements δοτ. à des amusements αἰτ. des amusements.

Ἐν. ὄν. de l'honneur = τιμὴ, γεν. d'honneur, κτλ.

Πληθ. ὄν. les honneurs, γεν. d'honneurs, κλ.

γ'. Θηλυκὸν πρὸ συμφώνου ἢ h δασέος.

Ἐν. ὄν. de la viande κρέας, γεν. de viande, δοτ. à de la viande, αἰτ. de la viande.

Πληθ. ὄν. des viandes, γεν. de viandes, δοτ. à des viandes, αἰτ. des viandes.

Ἐν. ὄν. De la hardiesse ἢ τόλμη, γεν. de hardiesse κτλ.

Πληθ. ὄν. des hardiesses, γεν. de hardiesses.

δ'. Θηλυκὸν πρὸ φωνήεντος ἢ h ψιλοῦ.

Ἐν. ὄν. de l'eau ὕδωρ, γεν. d'eau ὕδατι, δοτ. à de l'eau ὕδατος, αἰτ. de l'eau ὕδωρ.

Πληθ. ὄν. des eaux ὕδατα, γεν. d' eaux ὑδάτων, δοτ. à des eaux ὕδασι, αἰτ. des eaux ὕδατα.

Ἐν. ὄν. de l' humeur χυμός, γεν. d' humeur χυμοῦ, κτλ.

Πληθ. ὄν. des humeurs, γεν. d' humeurs.

ΣΗΜ. α. Καὶ ἡ ὀνομαστικὴ καὶ ἡ αἰτιατικὴ ἐκφέρονται ἀπλῶς διὰ τῆς προθέσεως de ἔνευ ὀριστικοῦ ἄρθρου, ἔαν προηγήται ἐπίθετον τοῦ ὀνομαστικοῦ, ἢ ἔαν ἡ πρόθεσις εἴνε εἰς ἔννοιαν ἀρνητικὴν ὥστε τότε ἐν τῇ μεριστικῇ κλίσει συγχέονται ἡ ὀνομαστικὴ καὶ ἡ αἰτιατικὴ μετὰ τῆς γενικῆς, καθὼς de bon pain σημαίνει κατὰ τὴν περίστασιν καλὸς ἄρτος, καλὸν ἄρτον καὶ καλοῦ ἄρτου.

ΣΗΜ. β. Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, ἡ ὀνομαστικὴ καὶ ἡ αἰτιατικὴ τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου ὁμοιάζει πάντοτε μετὰ τῆς γενικῆς τοῦ ὀριστικοῦ, καθὼς du pain, τὸ ὅπουτον δύναται νὰ σημαίνῃ ἄρτος, ἄρτον καὶ τοῦ ἄρτου.

ΣΗΜ. γ. Εἰς ἀπάσαις τὰς σημασίας τῆς ἡ πρόθεσις de φαίνεται ὡς ἀποτελοῦσα ἀπλῶς γενικὴν μετὰ τοῦ ὀνομαστικοῦ, τὸ ὅπουτον συνοδεύει, ὡς du pain, τὸ ὅπουτον σημαίνει καὶ τοῦ ἄρτου καὶ ἀπὸ τίν ἄρτον καὶ περὶ τοῦ ἄρτου, κτλ. de pain ἄρτου ἀπὸ ἄρτον, περὶ ἄρτου, κλ.

Δ'. Ἀορίστως.

α. Ἀρσερικόν.

Ἐν. un livre βιβλίον, γεν. d' un livre, δοτ. à un livre, αἰτ. un livre.

Πληθ. ὄν. des livres, γεν. de livres, δοτ. à des livres, αἰτ. des livres.

Ἐν. ὄν. une femme ἡ γυνή, γεν. d' une femme, δοτ. à une femme, αἰτ. une femme.

Πληθ. ὄν. des femmes, γεν. de femmes, δοτ. à des femmes, αἰτ. des femmes.

Ἐν. ὄν. un héros ἥρωας, γεν. d' un héros κτλ.

Πληθ. ὄν. des héros, γεν. des héros κτλ.

Ἐν. ὄν. une héroïne ἡρώϊς, γεν. d' une héroïne κτλ.

Πληθ. ὄν. des héroïnes, γεν. d' héroïnes κτλ.

Ἐν. ὄν. un arbre δένδρον, γεν. d' un arbre, κτλ.

Πληθ. ὄν. des arbres, γεν. d' arbres κτλ.

Ἐν. ὄν. une arithmétique ἀριθμητικὴ, d' une arithmétique, κτλ.

Πληθ. ὄν. des arithmétiques, γεν. d' arithmétiques κτλ.

ΣΗΜ. Εἰς ἀρνητικὰς προτάσεις ἀντὶ τοῦ un. une τίθεται συνήθως ἡ πρόθεσις de εἰς τὴν ὀνομαστικὴν καὶ αἰτιατικὴν, ὡς je n' ai pas de grammaire δὲν ἔχω γραμματικὴν, il n' y a pas de maison δὲν ὑπάρχει οἰκία.

Πολλάκις συναλλάσσεται τὸ ἀρίστον μετὰ τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου ἀνολόγως τῆς ἐννοίας, καθὼς j' ai un boeuf ἔχω βοῦν, δηλαδὴ ἔνα βοῦν, j' ai du boeuf ἔχω βοῦν, δηλαδὴ μέρος ἤτοι κρέας βοός.

6. ΠΕΡΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥ.

1. Περί γένους τῶν οὐσιαστικῶν.

1. Διὰ τῆς πείρας μόνον δυνάμεθα νὰ ὀρίσωμεν ἀσφαλῶς τὸ γένος τῶν πλείστων οὐσιαστικῶν· τὸν δὲ λόγον δὲν δύναται τις πάντοτε νὰ ἀνεύρη τῆς τοιαύτης διαφορᾶς οὔτε εἰς τὴν σημασίαν οὔτε εἰς τὴν μορφήν τῆς λέξεως. Ἐν γένει ὁμως

2. Ἀρσενικὰ εἶνε· 1 τὰ εἰς ἄρρεν γένος ἀνήκοντα· 2 τὰ τῶν μηνῶν, τῶν ὥρῶν τοῦ ἔτους, τῶν ἡμερῶν τοῦ μηνός καὶ τῆς ἐβδομάδος· 3 τὰ τῶν μετᾶλλων· 4 τὰ τῶν δένδρων, πλήν τινων ἐξαίρεσεων· 5 τὰ τῶν ἐπιθέτων καὶ ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου ὅταν λαμβάνωνται ἀντὶ οὐσιαστικῶν· 6 τὰ τῶν βασιλείων, ἐπικρατειῶν, ἐπαρχιῶν, τὰ μὴ λήγοντα εἰς e ἄφωνον· 7 ἐν γένει τὰ μὴ λήγοντα εἰς e ἄφωνον.

3. Θηλυκὰ δέ· 1 τὰ εἰς θῆλυ γένος ἀνήκοντα· 2 τὰ πλείστα τῶν δηλούντων ἀρετάς, κακίας, ποιότητος, πάθη, καὶ ἐν γένει τὰ ἀφηρημένα κ.τ.λ. 3· ἐν γένει τὰ εἰς e ἄφωνον λήγοντα καὶ ἴλιστα ὅταν ἔχωσι πρὸ τοῦ e ἄλλο φωνῆεν· 4 τὰ εἰς τίε καὶ ἂ πλείστα τῶν τὰ εἰς τίε, eur, son ἢ zon καὶ ion.

2. Περί πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ τῶν οὐσιαστικῶν.

1. Τὰ οὐσιαστικά σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν διὰ προσλήψεως ἐνός s· ὡς livre βιβλίον, livres βιβλία· maison οἰκία, maisons οἰκίαι.

2. Τὰ εἰς s, x, z λήγοντα μένουσιν εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀμετάβλητα· héros ἥρωες καὶ ἥρωες, époux σύζυγος καὶ σύζυγοι, nez ῥίς, καὶ ῥίνες.

3. Τὰ εἰς eau, au, eu, προσλαμβάνουσιν x ἀντὶ s, chapeau, πῖλος chapeaux πῖλοι· ἐξαιρεῖται τὸ landau δίφρος, τὸ ὅποιον προσλαμβάνει s, landaus.

4. Τὰ εἰς al τρέπουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς aux· cheval ἵππος, chevaux ἵπποι· τινὰ ὁμως προσλαμβάνουσιν s, ὡς τὸ bal χορός, chacal θῶς κ.τ.λ.

5. Τινὰ τῶν εἰς ou, προσλαμβάνουσιν x ἀντὶ s, τινὰ δὲ τῶν εἰς ail, τρέπουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς aux· hibou γλαυῆς, hiboux γλαυῆκες· travail ἐργασία, travaux ἐργασίαι.

6. Ὅλως ἀνώμαλα εἶναι· ciel οὐρανός, cieux οὐρανοί· aïeul πάππος καὶ ἐν γένει προπάτωρ aïeux προπάτορες· œil ὀφθαλμός, yeux ὀφθαλμοί· ail σκόρδον au'x, καὶ ἐνίοτε ails σκόρδα.

ΣΗΜ. Τὰ τρία πρῶτα ἀνώμαλα καὶ τὸ οὐσιαστικὸν travail ἔχουσι καὶ ἕτερον ἐνὸν σχηματιζόμενον διὰ τῆς προσλήψεως τοῦ s, ἀλλὰ τότε ταῦτα

ἄλλασσουσι καὶ τὴν σημασίαν· τὸ δὲ *aïceul* ἔχει καὶ ὁμαλὸν πληθ. *aïceüs*, ὅταν σημαίνῃ τοὺς πάππους.

7. ΠΕΡΙ ΕΠΙΘΕΤΩΝ.

1. Περὶ τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιθέτων.

1. Τῶν ἐπιθέτων ὁ πληθυντικός σχηματίζεται ὡς καὶ τῶν οὐσιαστικῶν. Τὸ ἐπίθετον ὅμως *bleu* κυανῆς προσλαμβάνει *s* ἀντὶ **x**· ὡσαύτως τῶν εἰς *ai* πολλὰ προσλαμβάνουσιν *s* ἀντὶ νὰ τρέπωσι τὴν κατάληξιν εἰς *aux*.

2. Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ θηλυκοῦ τῶν ἐπιθέτων.

1. Τὸ θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται προσθέσει ἐνός *e* ἄφωνου εἰς τὸ ἀρσενικόν, καθὼς *grand* μέγας, *grande* μεγάλη, *gai* φειδρός, *gaie* φειδρά.

Ἐξαίρουσινται·

1. Τὰ εἰς *e* ἄφωνον λήγοντα, ἅτινα δὲν προσλαμβάνουσιν ἄλλην κατάληξιν, ὡς *aimable* ἐράσμιος καὶ ἐρασμία *honnête* τίμιος καὶ τιμία.

2. Τὰ εἰς *er*, ἅτινα τονίζουσι μὲ βραεῖν ταύτην τὴν κατάληξιν καὶ προσλαμβάνουσιν *e* ἄφωνον· *fier* ἰπερήφρονος, *fière*, ἡ ὑπερήφανος.

3. Τὰ εἰς *et*, *el*, *eil*, *en*, καὶ τινὰ ἄλλα, ἅτινα διπλασιάζουσι τὸ τελικὸν σύμφωνον καὶ προσλαμβάνουσιν *e* ἄφωνον, ὡς *muet* ἄλλος, *muette* ἡ ἄλλος· *maternel* μητρικός, *maternelle* μητρική· *pareil* ὅμοιος *pareille* ὁμοία· *européén* εὐρωπαϊκός, *européenne* εὐρωπαϊκή· πλὴν τινῶν εἰς *et* τονιζόντων μὲ βραεῖν τὴν κατάληξιν ταύτην· οἷον *complet* τέλειος, *complète* τελεία· *secret* μυστικός, *secrète* μυστική.

4. Τὰ εἰς *f* τρέποντα τὸ *f* εἰς *v* καὶ προσλαμβάνοντα *e* ἄφωνον· *vif* ζωηρός, *vive* ζωηρά.

5. Τὰ εἰς **x** καὶ τὰ πλεῖστα τῶν εἰς *eur* (**x**) τρέποντα τὸ ληκτικὸν σύμφωνον εἰς *s* καὶ προσλαμβάνοντα *e* ἄφωνον, *heureux* εὐτυχής, *heureuse* εὐτυχής· *parleur* πολύλογος, *parleuse* ἡ πολύλογος.

ΣΗΜ. 4. Ἐξαιρούμενα τινῶν εἰς *eur* μεταβάλλουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς *eresse*· *vengeur* ἐκδικητής, *vengeresse*· *pêcheur* ἀμαρτωλός, *pêcheresse*· ἄλλα δὲ προσλαμβάνουσι μόνον *e* ἄφωνον· *supérieur* ἀνώτερος, *inférieur* κατώτερος, *meilleur* βελτίων κ.τ.λ.

(α) Ταῦτα τὰ εἰς *eur* προέρχονται ἐξ ἐνεργητικῆς μετοχῆς τροπῆ τῆς καταλήξεως *ant* εἰς *eur*· *menteur* ψεύστης, *menteuse*, ἐκ τῆς μετοχῆς *mentant* τοῦ ῥήματος *mentir*.

ΣΗΜ. 6'. Τα εἰς leur, ἀτινά εἰσι μᾶλλον οὐσιαστικά ἢ ἐπίθετα (α) μεταβάλλουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς trice' lecteur ἀναγνώστης lectrice.

3. Ἐπίθετα ἔχοντα διπλοῦν ἐνικὸν εἰς τὸ ἀρσενικὸν γένος.

ἐνικ. ἀρσ. πρὸ συμφ. Πληθοντ. ἀρσ. πρὸ φωνήεντ. Θηλυκόν.
 ἢ ἡ θασέος ἔξ ἢ ἡ ἀφώνου,
 οὔ καὶ ὁ πληθυντικός. ἔξ οὔ καὶ τὸ Θηλυκόν.

beau	ὠραῖος	beaux	bel	belle.
nouveau	νέος	nouveaux	nouvel	nouvelle.
vieux	παλαιός	vieux	vieil	vieille.
fou	ἄφρων	fous	fol	folle.
mou	μαλακός	mous	mol	molle.

Ἄνωμαλα ἐπίθετα.

bénin	πρᾶος	bénigne	grec	ἑλληνικός	grecque
blanc	λευκός	blanche	long	μακρὸς	longue
caduc	γηραλέος	caduque	malin	πονηρὸς	maligne
doux	γλυκὺς	douce	public	δημόσιος	publique
faux	ψευδής	fausse	roux	πυρρός	rousse
favori	ἀγαπητός	favorite	sec	ξηρὸς	sèche
frais	δροσερός	fraîche	tiers	τρίτος	tierce
franc	εὐλικρινής	franche	turc	τουρκικός	turque
franc	φραγκικός	franque			

5. Περὶ συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν.

1. Τα συγκριτικά σχηματίζονται διὰ τῶν μορίων plus (μᾶλλον), moins (ἥττον), aussi (τοσοῦτον), τὰ ὅποια προτασσόμενα τῶν πιθέτων, ἐκφράζουσι τὴν ὑπεροχὴν, τὴν μείωσιν καὶ τὴν ἰσότητα. Ὁ δὲ δεύτερος ὅρος τῆς συγκρίσεως δηλοῦται προτασσόμενου τοῦ συνδέσμου que ἢ (παρά), οὐδέποτε διὰ δὲ γενικῆς ὡς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ.

Ἐστὶ ἡ οἰκία εἶναι ὠραιότερα τῆς ἄλλης. cette maison est plus belle que l'autre
 — — ἥττον τῆς ἄλλης ὠραία — — moins — —
 — — τοσοῦτον ὠραία ὅσον ἡ ἄλλη — — aussi — —

Ἐξ αἴρ. bon καλὸς ἔχει συγκριτικὸν ὑπεροχῆς meilleur.

mauvais κακός — — — pire καὶ plus mauvais.
 petit μικρὸς — — — moindre καὶ plus petit.

ΣΗΜ. Τὰ ἐπιβήματα σχηματίζουσι τὸ συγκριτικὸν καὶ τὸ ὑπερθετικὸν ὁπως τὰ ἐπίθετα. Ἐξαιροῦνται. bien καλῶς συγκριτ. mieux.

mal κακῶς — — pis καὶ plus mal.
 peu ὀλίγον — — moins

(α) Ταῦτα δὲν προέρχονται ἐκ δόξματος.

2. Τὰ συγκριτικὰ τὰ σχηματιζόμενα διὰ τοῦ plus λέγονται *συγκριτικὰ ὑπεροχῆς* (*comparatifs de supériorité*), τὰ δὲ σχηματιζόμενα διὰ τοῦ moins *συγκριτικὰ μειώσεως* (*comparatifs d'infériorité*), καὶ τὰ σχηματιζόμενα διὰ τοῦ aussi *συγκριτικὰ ἰσότητος* (*comparatifs d'égalité*).

3. Καὶ τὰ ὑπερθετικὰ εἶνε δύο εἰδῶν, *ὑπερθετικὰ ἀπόλυτα* (*superlatifs absolus*) ὑπερθετικὰ σχετικὰ (*superlatifs relatifs*).

4. Τὰ ἀπόλυτα ὑπερθετικὰ ἐκφράζουσι τὴν ὑπέρθεσιν ἀσχετῶς καὶ ἀπολύτως, καὶ σχηματίζονται προπασσομένου τοῦ ἐπιρρήματος *très* ἄγαν, ἢ ἄλλου τινὸς συνωνύμου, καθὼς *fort* σφόδρα, *parfaitement* λίαν, κτλ. ἐκτὸς τοῦ *beaucoup* πολὺ.

5. Τὰ σχετικὰ ὑπερθετικά, ἐκφράζοντα τὴν ὑπέρθεσιν σχετικῶς καὶ συγκριτικῶς πρὸς ἄλλα, σχηματίζονται ἐκ τῶν συγκριτικῶν τῆς ὑπεροχῆς ἢ τῆς μειώσεως, προπασσομένου τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου ἢ κτητικοῦ ἐπιθέτου.

Ὁ δικαιοτάτος τῶν ἀνθρώπων, — *le plus juste des hommes.*

Τὸ ὠραιότερον μου ἄνθος, — *ma plus belle fleur.*

Ὁ ἥτιον αὐστηρὸς τῶν ἀνθρώπων, — *le moins sévère des hommes.*

Αὕτη ἡ οἰκία εἶναι ἐξυρτάτη, — *cette maison est très vaste.*

8. ΠΕΡΙ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΩΝ.

1. Τὰ ἀριθμητικὰ διαιροῦνται εἰς ἐπίθετα, οὐσιαστικὰ καὶ ἐπιρρήματα.

1. Ἀριθμητικὰ ἐπίθετα.

1. Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα (*adjectifs numéraux*) διαιροῦνται εἰς ἀπόλυτα, τακτικά, καὶ πολλαπλασιαστικά.

α. Ἀπόλυτα.

1 un θηλ. *une.*

2 *deux.*

3 *trois.*

4 *quatre.*

5 *cinq.* τὸ *q* προφέρεται, ἀλλὰ πρὸ συμφώνου μένει ἄφωνον.

6 *six* προφ. *σις.* μεμονωμένον, *σι* πρὸ συμφ. καὶ *σιξ* πρὸ φων.

7 *sept* — *σέτ.* — καὶ πρὸ φων. *σε* πρὸ συμφ.

8 *huit* — τὸ *ληκτ. t.* πλὴν πρὸ συμφ.

9 *neuf.* τὸ *f* δὲν προφ. πρὸ συμφ. πρὸ φων. δὲ προφ. *ε.*

10 *dix* προφ. *ντίς.* μεμονωμένον, *ντι* πρὸ συμφ. καὶ *ντιξ* πρὸ φων.

11 *onze.*

12 *douze.*

13 *treize.*

- 14 quatorze.
 15 quinze.
 16 seize.
 17 dix-sept προφ. ντιζ-σέτ.
 18 dix-huit.
 19 dix-neuf προφ. τὸ x ὡς ζ.
 20 vingt.
 21 vingt-et un.
 22 vingt-deux κ.τ.λ. τὸ ληκτικὸν t τοῦ vingt προφέρεται.
 30 trente, trente-et un, trente-deux κ.τ.λ.
 40 quarante, quarante-et-un, quarante-deux κ.τ.λ.
 50 cinquante, cinquante-et-un, cinquante-deux κ.τ.λ.
 60 soixante (προφέρεται σουασάντ.) — soixante-et-un; soixante-deux, κ.τ.λ.
 70 soixante-dix. Μέχρι τοῦ 80 μέτρει προσθέτων εἰς τὸ ἀριθμητικὸν soixante τὰ ἀριθμητικὰ onze, douze, κ.τ.λ. soixante-onze, soixante douze, soixante treize κ.τ.λ.
 80 quatre-vingts, quatre-vingt-un (τὸ t τοῦ vingt δὲν συνεκφωνεῖται).
 90 quatre-vingt dix. Μέχρι τοῦ 100 μέτρει προσθέτων εἰς τὸ ἀριθμητικὸν quatre-vingt τὰ ἀριθμητικὰ onze, douze, κτλ. quatre-vingt-onze (τὸ t τοῦ vingt δὲν συνεκφωνεῖται), quatre-vingt-douze, κτλ.
 100 cent.
 101 cent un (δὲν συνεκφωνεῖται τὸ t.) — cent deux, κ.τ.λ.
 200 deux-cents, deux cent un, κ.τ.λ.
 300 trois-cents, trois cent un, κ.τ.λ.
 400 quatre-cent, κ.τ.λ.
 1000 mille.
 2000 deux mille.
 3000 trois mille κ.τ.λ.
 1,000,000 un million.
 1,000,000,000 un milliard.
 1,000,000,000,000 un trillion.
 1,000,000,000,000,000 un quatrillion, κ.τ.λ.

2. Τὰ cent καὶ vingt λαμβάνουσιν s, ὅταν πολλαπλασιάζωνται ἐπὶ ἀριθμὸν προηγούμενον, ὡς quatre-vingts, quatre-cents, κ.τ.λ. ὅχι δὲ καὶ ὅταν ἔπηται καὶ ἕτερον ἀριθμητικὸν ὡς quatre-vingt huit, cinq cent quatre, κ.τ.λ. οὔτε ἐπὶ χρονολογίας τὸ ἔτος 880 l'an huit-cent quatre-vingt.

3. Τὸ ἀριθμητικὸν ἐπίθετον mille γράφεται mil ἐπὶ χρονολο-

γίκε, ἀλλὰ μόνον μέχρι τῆς δευτέρας χιλιετηρίδος. Τὸ ἔτος 1867, l'an mil huit cent soixante-sept, τὸ ἔτος 2, 000 l'an deux mille.

β'. Τακτικά.

1. Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ σχηματίζονται προσθέσει ἐν τῷ τέλει τῶν ἀπολύτων τῆς κκταλήξεως, *ième*. Ἐξαιροῦνται μόνον τὰ δύο πρῶτα.

πρῶτος	premier
δεύτερος	second, ἀλλὰ καὶ deuxième
τρίτος	troisième
τέταρτος	quatrième.

ΣΗΜ. Τὸ ε ἄφρων τὸ εἰς τὸ τέλος τῶν ἀπολύτων ἀφαιρεῖται καὶ τὸ ληκτικὸν μεταβάλλεται εἰς ν' οἷον neuf, neuvième, quatre, quatrième.

2 Ἐπὶ τῶν συνθέτων ἀριθμῶν μόνος ὁ τελευταῖος τῆς σειρᾶς λαμβάνει τὴν κκτάληξιν *ième*. Ὁ ἑκατοστὸς εἰκοστὸς δεύτερος le cent-vingt-deuxième.

γ'. Πολλαπλασιαστικά.

ἀπλοῦς	simple	εἰκοσάπλοῦς	vingtuple
διπλοῦς	douple	τρικοντάπλοῦς	trentuple
τριπλοῦς	triple	ἑκατοντάπλοῦς	centuple.
τετραπλοῦς	quadruple	Ἐλλειπόντων τῶν ἄλλων πολλα-	
πενταπλοῦς	quintuple	πλασιαστικῶν, λέγουσι neuf, on-	
ἑξάπλοῦς	sextuple	ze, douze... fois plus grand,	
ἑπταπλοῦς	septuple	plus nombreux... ἑνεκάκις, ἑνδε-	
ὀκταπλοῦς	octuple	κάκις, δωδεκάκις... μεγαλύτερος,	
δεκάπλοῦς	décuple	πολυαριθμότερος.	

2. Ἀριθμητικὰ οὐσιαστικά.

1. Τὰ ἀριθμητικὰ (substantifs numériques) διαίρουνται εἰς κλασματικά καὶ περιληπτικά.

α. κλασματικά.

Τὰ κλασματικά σχηματίζονται ὡς καὶ τὰ τακτικά, πλὴν τῶν τριῶν πρώτων.

τὸ ἕμισυ	la moitié
τὸ τρίτον	le tiers
τὸ τέταρτον	le quart
τὸ πέμπτον	le cinquième κ.τ.λ.

ΣΗΜ. Δὲν πρέπει νὰ συγχέωμιν τὸ οὐσιαστικὸν moitié μὲ τὸ ἐπιθέτου demi (ἕμισυς, εἰα, υ).

δ'. Περιληπτικά.

μονάς	unité	δεκαπεντάς	quinzaine	soixantaine
ῥυάς	double		vingtaine	centaine
ὀγδοάς	huitaine		trentaine	millier.
δεκάς	dixaine		quarantaine	Τὰ ἄλλα ἀνα-
δωδεκάς	douzaine		cinquantaine	πληροῦνται διὰ
				τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν.

3. Ἀριθμητικά ἐπιρρήματα.

1. Τὰ ἐπιρρήματα (substantifs numéraux) τὴν τάξιν σημαίνοντα σχηματίζονται προσθέσει εἰς τὸ θηλυκὸν τῶν τακτικῶν ἐπιθέτων τῆς συλλαβῆς *ment*: ὡς *Premièrement, secondement*, κ.τ.λ.

2. Ἀντὶ τῶν τακτικῶν τούτων μεταχειρίζονται πολλάκις οἱ Γάλλοι τὰ λατινικὰ *primo, secundo, tertio, quarto, quinto, sexto*, κτλ.

3. Ἐπιρρήματα τὸ ποσάκις ἐκφράζοντα δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὴν γαλλικὴν, ἀντ' αὐτῶν δὲ μεταχειρίζονται τὴν λέξιν *fois* φορὰ, προτασσομένων τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν, ὡς εἰς τὴν κατωμνημένην ἑλληνικὴν:

ἄπαξ	<i>une fois</i>
δις	<i>deux fois</i>
τρὶς	<i>trois</i> — κ.τ.λ.

ΣΗΜ. Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικά εἶνε ἐν χρῆσει ἀντὶ τῶν τακτικῶν 1 μετὰ τῶν κυρίων ὀνομάτων, ὅταν ὀρίζεται ἡ σειρά τῶν ὀμωνύμων βασιλέων πριγκήπων, κτλ. καὶ τότε ὁ ἀριθμὸς γράφεται διὰ ῥωμαϊκῶν ψηφίων. Ἐβρῆτικος ὁ τέταρτος *Henri IV (quatre)*: Λουδοβίκος ὁ δέκατος τέταρτος, *Luis XIV (quatorze)*: 2 ἐπὶ τῆς μνηολογίας: τὴν εἰκοστὴν Μαρτίου *le vingt Mars*: 3 ἐπὶ τῶν ὥρων τῆς ἡμέρας, ὅτε καὶ προστίθεται μετὰ τὸ ἀριθμητικὸν ἡ λέξις *heure* (ὥρα): τὴν 10ην τῆς πρωίας *à dix heures du matin*.

9. ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

1. Αἱ ἀντωνυμίαι τῆς γαλλικῆς γλώσσης διαιροῦνται εἰς προσωπικάς, κτητικάς, δεικτικάς, ἀναφορικάς, ἐρωτηματικάς καὶ ἀορίστους.

Α'. Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι (pronoms personnels).

		ἐνικός.				
ἀ. πρόσωπον.		β'. πρόσωπον.		γ'. πρόσωπον.		
				ἀρσ.	θηλ.	
Ὄνομ.	<i>moi</i>	ἐγὼ	<i>toi</i>	σύ	<i>lui</i> αὐτός.	<i>elle</i> αὐτή
Γεν.	<i>de moi</i>	ἐμοῦ	<i>de toi</i>	σοῦ	<i>de lui</i> αὐτοῦ	<i>d' elle</i> αὐτῆ
Δοτ.	<i>à moi</i>	ἐμοί.	<i>à toi</i>	σοί	<i>à lui</i> αὐτῷ	<i>à elle</i> αὐτῇ
Αἰτ.	<i>moi,</i>	ἐμε.	<i>toi</i>	σε.	<i>lui</i> αὐτόν	<i>elle</i> αὐτήν.

Πληθυντικός.

Ὅν.	nous ἡμεῖς	vous ὑμεῖς (σεῖς)	eux αὐτοὶ	elles αὐταὶ
Γεν.	de nous ἡμῶν	de vous ὑμῶν	d'eux αὐτῶν	d'elles αὐτῶν
Δοτ.	à nous ἡμῖν	à vous ὑμῖν	à eux αὐτοῖς	à elles αὐταῖς
Αἰτ.	nous ἡμᾶς	vous ὑμᾶς (σᾶς)	eux αὐτούς	elles αὐτάς.

1. Ἐκτὸς τῶν κυρίων προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, αἱ ὁποῖαι λέγονται ἀπόλυτοι (absolus), ὑπάρχουσιν ἀντὶ τούτων καὶ ἄλλοι τύποι μετὰ ῥημάτων εὐχρηστοί, καὶ λέγονται *συννημμένοι* (con-joints), οἱ ἐξῆς:

je	ἀντὶ τῆς ὀνομαστικῆς	moi
me	ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς	moi ἢ τῆς δοτικῆς à moi.
tu	ἀντὶ τῆς ὀνομαστικῆς	toi
te	ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς	toi ἢ τῆς δοτικῆς à toi.
il	ἀντὶ τῆς ὀνομαστικῆς	lui.
ils	ἀντὶ τῆς πληθ. ὀνομαστικῆς	eux.
le	ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς	lui.
la	ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς	elle.
les	ἀντὶ τῆς πληθ. αἰτιατικῆς	eux καὶ elles.
leur	ἀντὶ τῆς πληθ. δοτικῆς	à eux καὶ à elles.

2. Καὶ τινες τῶν ἀπολύτων προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, κατὰ τινὰς περιστάσεις μόνον μετὰ ῥημάτων εἶνε εὐχρηστοί καὶ λέγονται τότε *συννημμένοι* εἶνε δ' αἱ ἐξῆς:

moi	ὅταν ᾔνε ἀντὶ δοτικῆς	à moi.
nous	ἀντὶ	à nous.
toi	ἀντὶ	à toi.
vous	ἀντὶ	à vous.
lui	ἀντὶ	à lui ἢ à elle.

3. Μεταξὺ τῶν συννημμένων κατατάσσονται καὶ αἱ λέξεις en καὶ y, ὅταν ᾔνε ἀντὶ προσωπικῆς ἀντωνυμίας· ἀλλ' ὅμως σημειώτεον ὅτι πᾶν οτε ἢ μὲν en ἐμπεριέχει κατ' ἔννοιαν τὴν πρόθεσιν de ἢ δὲ y τὴν πρόθεσιν à· ὡς as tu des livres ἔχεις βιβλία, j' en ai ἢ j' ai d' eux ἔχω (τινὰ) αὐτῶν ἢ ἐξ αὐτῶν· avez-vous répondu à la lettre ἀπηντήσατε εἰς τὴν ἐπιστολήν, j'y a répondu ἢ j'ai répondu à elle ἀπήντησα εἰς αὐτήν.

4. Ἐν τῇ γαλλικῇ ὑπάρχει καὶ αὐτοπαθῆς ἀντωνυμία (pronom réfléhi), ἣτις κατατάσσεται μετὰ τῶν προσωπικῶν, ἢ soi ἑαυτόν, ἑαυτήν, ἑαυτούς, ἑαυτάς, τρίτου προσώπου παντός γένους καὶ ἀριθμοῦ· ἀντίστοιχος δ' αὐτῆς συννημμένης εἶνε ἢ se, ἢ ὁποῖα τίθεται μετὰ τῶν ῥημάτων ἀντὶ τῆς soi ἢ à soi· ὥστε ἢ se εἶνε ἄλλοτε μὲν αἰτιατικῆ, ἄλλοτε δὲ δοτικῆ.

5. Ἐκ τῶν ἀπολύτων προσωπικῶν ἢ καὶ τῆς αὐτοπαθοῦς σχηματίζονται καὶ σύνθετοι προσωπικαὶ ἢ αὐτοπαθεῖς μετὰ τοῦ ἐπιθέτου *même* ἴδιος, ὡς ἐξῆς· *moi-même* ἐγὼ αὐτὸς ἐγὼ ὁ ἴδιος, *nous-mêmes* ἡμεῖς αὐτοὶ ἢ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, *toi-même*, *lui-même*, *soi-même*, κτλ.

6. Ὄταν ἡ συνημμένη ἀντωνυμία *le* ἀναφέρηται εἰς ἐπίθετον ἢ μετοχὴν ἢ καὶ εἰς ὀλόκληρον πρότασιν εἶνε μᾶλλον δεικτικὴ ἀντωνυμία εἰς ἔννοιαν γένους οὐδετέρου· ὡς *êtes-vous malade* εἴσθε ἀσθενής; *je le suis* = *je suis lui* = εἶμαι αὐτό, ἦτοι τοῦτο, κτλ.

7. Καὶ ἡ *en* καὶ ἡ *y* εἶνε πολλάκις μᾶλλον δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι, ἡ μὲν *en* ἀντὶ *de cela*, ἡ δὲ *y* ἀντὶ *à cela* συχνότατα δὲ καὶ ἐπιρρήματα ἡ μὲν ἀντὶ *de là* ἢ *d'ici* ἡ δὲ ἀντὶ *là* ἢ *ici*.

Β'. Κτητικὰ ἐπίθετα καὶ ἀντωνυμίαι.

1. Μεταξὺ τῶν λέξεων τῶν παραστατικῶν κτήσεως, δείξεως, ἐρωτήσεως, κ.τ.λ. αἱ μὲν συνοδεύουσαι πάντοτε οὐσιαστικὸν λέγονται ἐπίθετα, (*adjectifs possessifs*), αἱ δὲ ἐκφερόμεναι μόνχα λέγονται ἀντωνυμίαι (*pronoms possessifs*).

α. Κτητικὸν ἐπίθετον.

ἐπὶ ἐνὸς κτήματος.		ἐπὶ πολλῶν κτημάτων.	
δι' ἓνα κτήτορα ἐπὶ κτήματος	διὰ πολλοῦς κτήτ. ὅποιον καὶ ἂν ᾔνε τὸ γέν. τοῦ κτήμ.	δι' ἓνα κτήτ. ὅποιον καὶ ἂν ᾔνε τὸ γέν. τῶν κτημάτων.	διὰ πολλοῦς κτήτ. ὅποιον καὶ ἂν ᾔνε τὸ γέν. τῶν κτημ.
ἀρσεν	θηλ.		
ἀ. πρ. <i>mon</i>	<i>ma</i>	<i>notre</i>	<i>mes</i>
β'. πρ. <i>ton</i>	<i>ta</i>	<i>votre</i>	<i>tes</i>
γ'. πρ. <i>son</i>	<i>sa</i>	<i>leur</i>	<i>ses</i>
			<i>nos</i>
			<i>vos</i>
			<i>leurs</i>

β. Κτητικὴ ἀντωνυμία.

α. Ἐπὶ ἐνὸς κτήματος.

δι' ἓνα κτήτορα ἐπὶ κτήμ.		διὰ πολλοῦς κτήτορας ἐπὶ κτήμ.	
ἀρσ.	θηλ.	ἀρσ.	θηλ.
ἀ. πρ. <i>le mien</i>	<i>la mienne</i>	<i>le nôtre</i>	<i>la nôtre</i>
β'. πρ. <i>le tien</i>	<i>la tienne</i>	<i>le vôtre</i>	<i>la vôtre</i>
γ'. πρ. <i>le sien</i>	<i>la sienne</i>	<i>le leur</i>	<i>la leur</i>

β. Ἐπὶ πολλῶν κτημάτων.

δι' ἓνα κτήτορα ἐπὶ κτήμ.		διὰ πολλοῦς κτήτορας ὅποιον καὶ ἂν ᾔνε τὸ γένος τῶν κτημ.	
ἀρσ.	θηλ.		
<i>les miens</i>	<i>les miennes</i>	<i>les nôtres</i>	
<i>les tiens</i>	<i>les tiennes</i>	<i>les vôtres</i>	
<i>les siens</i>	<i>les siennes</i>	<i>les leurs</i>	

1. Τὸ ἄρσεν. *mon, ton, son* τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου εἶνε ἐν χρήσει ἀντὶ τοῦ θηλυκοῦ, ὅταν τὸ θηλυκὸν ὄνομα ἄρχηται ἀπὸ φωνήεντος ἢ ἡ ἀφώνου· *mon âme* ἢ *ψυχὴ μου*, καὶ οὐχὶ *ma âme*· *mon habitation* ἢ *κατοικία μου*, καὶ οὐχὶ *ma habitation*.

2. Τὸ κτητικὸν ἐπίθετον ἐκφέρεται πάντοτε ἀνάσφρωσ καὶ προτάσσεται τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ παντὸς ἄλλου ἐπιθέτου ἀναφερομένου εἰς τὸ αὐτὸ οὐσιαστικόν, πλὴν τοῦ ἐπιθέτου *tout*· ὁ ἄραϊός μου ἵππος, *mon beau cheval*· ὅλα μου τὰ κτήματα, *toutes mes propriétés*. Ἐπαναλαμβάνεται δὲ πρὸ ἐκάστου οὐσιαστικοῦ· ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ, οἱ ἀδελφοί καὶ ἀδελφαί μου *mon père, ma mère, mes frères et mes sœurs*.

γ. Γέννημα ἐπὶ τῶν κτητικῶν.

2. Τὸ δεικτικὸν καὶ τὸ κτητικὸν ἐπίθετον δὲν δύναται νὰ συνυπάρχωσι πρὸ τοῦ αὐτοῦ οὐσιαστικοῦ· ὅθεν ἡ φράσις, *τοῦτο τὸ βιβλίον μου* θὰ μεταφρασθῇ *mon livre* ἢ *ce livre*.—

Ὁ πατήρ μου καὶ ὁ ἰδικός σου	<i>mon père et le tien.</i>
— σου — — του	<i>ton — — le sien.</i>
— του — — μου	<i>son — — le mien.</i>
— μας — — σας	<i>notre — — le vôtre.</i>
— σας — — των	<i>votre — — le leur.</i>
— των — — μας	<i>leur — — le nôtre.</i>
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ ἰδικοί σου	<i>mes amis et les tiens.</i>
— σου — — του	<i>tes — — les siens.</i>
— του — — μου	<i>ses — — les miens.</i>
— μας — — σας	<i>nos — — les vôtres.</i>
— σας — — των	<i>vos — — les leurs.</i>
— των — — μας	<i>leurs — — les nôtres.</i>
Ἡ μήτηρ μου καὶ ἡ ἰδική σου	<i>ma mère et la tienne.</i>
— σου — — του	<i>ta — — la sienne.</i>
— του — — μου	<i>sa — — la mienne.</i>
— μας — — σας	<i>notre — — la leur.</i>
— σας — — των	<i>votre — — la leur.</i>
— των — — μας	<i>leur — — la nôtre.</i>
Ἀδελφί μου καὶ ἰδικαί σου	<i>mes sœurs et les tiennes.</i>
— σου — — του	<i>tes — — les siennes.</i>
— του — — μου	<i>sos — — les miennes.</i>
— μας — — σας	<i>nos — — les vôtres.</i>
— σας — — των	<i>vos — — les leurs.</i>
— των — — μας	<i>leurs — — les nôtres.</i>

ΔΕΙΚΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ ΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ.

Δεικτικὸν ἐπίθετον.

ἐνικός.

πληθυντικός.

ἄρσ. ce πρὸ συμφ. cet πρὸ φωνήεντος. ces διὰ τὰ δύο γένη.
θηλ. cette.

Τὸ ἐπίθετον τοῦτο εἶναι ἐν χρήσει ἐπὶ προσεχοῦς καὶ ἐπὶ πόρω δείξεως, ἀλλ' ἂν ἡ σκφήνεια ἀπαιτῆ νὰ ὀρίσωμεν ἀκριβῶς τὴν σχετικὴν θέσιν τῶν δεικνυομένων ἀντικειμένων, προστίθεται κατόπιν τοῦ οὐσιαστικοῦ διὰ μὲν τὴν προσηχτῆ δείξιν τὸ μόριον ci, διὰ δὲ τὴν πόρρω δείξιν τὸ μόριον là. Καὶ τὰ δύο ἐνοῦνται μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ διὰ γραμμῆς.

ἐνικός.

ἄρσ.

θηλ.

Cet homme-ci ὁ ἄνθρωπος οὗτος. cette femme-ci ἡ γυνὴ αὕτη.
Cet homme-là ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, cette femme là ἡ γυνὴ ἐκεῖνη.

πληθυντικός.

ἄρσ.

θηλ.

Ces hommes-ci οἱ ἄνδρες οὗτοι. ces femmes-ci αἱ γυναῖκες αὗται.
Ces hommes là οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι. ces femmes-là αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι.

Τὸ ἐπίθετον τοῦτο ἐκφέρεται πάντοτε ἀνάρθρωως, καὶ προτάσσεται τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ παντὸς ἄλλου ἐπιθέτου ἀναφερομένου εἰς τὸ αὐτὸ οὐσιαστικόν, πλὴν τοῦ ἐπιθέτου tout. Τοῦτο τὸ ὠραῖον ἄνθος, cette belle fleur. Ὅλα ταῦτα τὰ ὠραῖα ἄνθη, toutes ces belles fleurs.—Ἐπαναλαμβάνεται δὲ πρὸ ἐκάστου οὐσιαστικοῦ.

Τὸ δεικτικὸν ἐπίθετον ce, ἐὰν δὲν συνοδεύῃ ὄνομα, εἶν ἀντωνυμία δεικτική, καὶ τότε δὲν ἔχει θηλυκὸν γένος, οὔτε πληθυντικὸν ἀριθμὸν, καὶ πρὸ φωνήεντος δὲν λαμβάνει t, ἀλλὰ ἐκθλίβεται, καθὼς c' est mon père (οὗτος) εἶνε ὁ πατήρ μου· ce sont mes amis (οὗτοι) εἶναι οἱ φίλοι μου c' est ma mère (αὕτη) εἶνε ἡ μήτηρ μου.

Δεικτικὴ ἀντωνυμία.

ἐπὶ προσεχοῦς δείξεως.

ἐπὶ πόρρω δείξεως.

ἐνικός πληθυντ.

ἐνικός πληθυντ.

ἄρσ. celui ci οὗτος ceux-ci οὗτοι | celui-là ἐκεῖνος ceux-là ἐκεῖνοι
θηλ. celle-ci αὕτη celles-ci αὗται | celle-là ἐκεῖνη celles-là ἐκεῖναι
οὐδ. ceci ἡ ἡα τοῦτο (τὸ πρῶγμα). | cela ἡ ἡα ἐκεῖνο (τὸ πρῶγμα).

Πρακτικώτερον ὅτι τὸ οὐδέτερον γένος διασώζεται εἰς τὴν δεικτικὴν ἀντωνυμίαν καὶ εἰς τινὰς ἄλλας, προκειμένου περὶ ἀντικειμένου, τὸ ὅποσον θεωρεῖται ὡς πρᾶγμα τι ἀόριστον, ἢ κατ' ἀναφορὰν πρὸς ἔννοιαν τινά. Πῶς ὀνομάζεται τοῦτο (τὸ πρᾶγμα); *comment appelle-t-on ceci ἢ cela?* Ἀληθεύει ὅτι θὰ ἀναχωρήσῃ ὁ φίλος σου;—πιστεύω ὅτι δὲν ἀληθεύει. *Est-il vrai que votre ami partira?*—*Je crois que cela n'est pas vrai.*

Τὸ *ceci* καὶ *cela* τίθενται πολλάκις τὸ ἓν ἀντὶ τοῦ ἄλλου, τὸ δὲ *ça* λέγεται μόνον ἐν τῇ οἰκιακῇ ὁμιλίᾳ.

Ἐὰν ἀκολουθῇ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία ἢ ἡ πρόθεσις *de* ἀμέσως μετὰ τὰς δεικτικὰς ἀντωνυμίας, ἀποκόπτεται τὸ *ci* καὶ τὸ *là*, καθὼς *celui de mon père* ἐκεῖνος τοῦ πατρός μου ἦτοι ὁ τοῦ πατρός μου, κτλ.

Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμιαί.

ἀ.

Κοινῷ γένους καὶ ἀριθμοῦ

Ὅν. *qui*, ὅς, ἡ, ὅ, ὅστις, ἡτις, ὅ, τι, ὁ ὅποιος, ἡ ὅποια, τὸ ὅποῖον—
ἐπὶ προσώπ. καὶ ἐπὶ πραγμάτων.

Γεν. *de qui* | ἐπὶ προσώπων μόνον.
Δοτ. *à qui* |

Αἰτ. *que*, ὡς ἄμεσον ἀντικείμενον ἐπὶ προσ. καὶ ἐπὶ πραγμάτων.

qui ὡς συμπλήρωμα προθέσεως, ἐπὶ προσώπων μόνον. Ὁ ἄνθρωπος μετὰ τὸν ὅποιον ὁμιλεῖτε, *l'homme, avec qui vous parlez.*

β.

ἐνικός.

πληθυντικός.

ἀρσ. θηλυκ.

ἀρσ. θηλ.

Ὅνομ. <i>lequel laquelle</i>	<i>lesquels lesquelles</i>	} ἐπὶ προσ. καὶ ἐπὶ πραγμάτων.
Γεν. <i>duquel de laquelle</i>	<i>desquels desquelles</i>	
Δοτ. <i>auquel à laquelle</i>	<i>auxquels auxquelles</i>	
Αἰτ. <i>lequel laquelle</i>	<i>lesquels lesquelles</i>	

Ἐλλιπεῖς, οὐδέτερου γένους.

Γεν. *de quoi.*Δοτ. *à quoi.*

Ἡ ἀντωνυμία αὕτη λέγεται κατ' ἀναφορὰν πρὸς τὰς λέξεις *quel, que chose rien*, θεωρουμένας ὡς οὐδέτερου γένους, εἴτε εἶνε εἴτε μὴ ἐκπεφρασμένα. *Je n'ai pas de quoi manger, δὲν ἔχω τι (ἐκ τοῦ ὀποῦ) γὰρ φάγω.*—*Voici de quoi vous amuser, ἰδοὺ τι γὰρ διασκεδάσῃτε.*

Ἵπάρχει καὶ ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμίαν dont λίαν εὐχρ. καὶ ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων ἀντὶ πάσης ἀναφορικῆς συνουδευομένη ὑπὸ τοῦ προθέσεως de, δηλαδὴ ἀντὶ de qui, de quoi, duquel, κτλ.

Ἐρωτηματικὰ ἐπίθετα καὶ ἀντωνυμίαι.

Ἐρωτηματικὸν ἐπίθετον.

ἀρσ. quel, τίς, ποῖος.
θηλ. quelle.

Ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι.

ἀ.

ἐπὶ προσώπων.
Ὅν. qui? τίς;

Γεν. de qui?
Δοτ. à qui?
Αἰτ. qui?

ἐπὶ πραγμάτων, ὡς οὐδέτερον.

Ὅν. quoi? τί (πρᾶγμα);
que? (μετὰ ῥημάτων);
Γεν. de quoi?
Δοτ. à quoi?
Αἰτ. quoi?
que? (μετὰ ῥημάτων);

Τὸ quoi τῆς ὀνομαστικῆς λέγεται μόνον ἀπολύτως καὶ σαλεύει, quelque chose remue.—Τί; quoi? Τὸ δὲ que τῆς κὺ τῆς πτώσεως χρησιμεύει ὡς ὑποκείμενον ῥημάτων τινῶν que se passe-t-il? τί γίνεται; qu'y a-t-il? τί εἶναι; qu'arrive-t-il? τί συμβαίνει; qu'advint-il? τί συνέβη; κ.τ.λ. καὶ ὡς κατηγορούμενον τῶν ῥημάτων que sera-t-il? τί θὰ ἦναι; que deviendrez vous? τί θὰ γίνητε;

Τὸ quoi τῆς αἰτιατικῆς λέγεται 1. ἀπολύτως ὅπως εἰς τὴν ὀνομαστικὴν ἠκούσατε, avez-vous entendu? Τί; quoi? 2. ὡς συμπλήρωμα προθέσεως μετὰ τί ἠροῖες; avec quoi as-tu ouvert?—3. ὡς ἄμεσον ἀντικείμενον εἰς τινὰς φράσεις, καθ' ἃς τίθεται μετὰ τὸ ῥῆμα. Ἡξεύρετε τί; savez-vous quoi? δὲν ἠξεύρομεν τί. Nous ne savons pas quoi.—Τὸ que τῆς αἰτιατικῆς λέγεται ὡς ἄμεσον ἀντικείμενον καὶ προτάσσεται τοῦ ῥήματος; τί θέλετε; que voulez-vous?

Ἀντὶ τῆς qui μετὰ ῥημάτων εἰς ἔννοιαν ὀνομαστικῆς εἶναι εὐχρηστος καὶ ἡ περίφρασις qui est-ce qui, εἰς ἔννοιαν δὲ αἰτιατικῆς ἡ περίφρασις qui est ce que, ἀντὶ δὲ τῆς que ἡ περίφρασις qu'est-ce qui εἰς ἔννοιαν ὀνομαστικῆς καὶ qu'est-ce que qu'est-ce ἢ que c'est que εἰς ἔννοιαν αἰτιατικῆς.

6'.

Lequel? laquelle? *Τίς* ἐκ πολλῶν ὀρισμένων.

Ἡ ἀντωνυμία αὕτη ἔχει ὁμοιότητά τινα μετὰ τῆς ἑλληνικῆς *πότερος*, καθότι δὲν ἐρωτᾷ γενικῶς καὶ ἀπεριορίστως. Ἡ διαφορὰ δὲ συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἡ μὲν *πότερος* σημαίνει *τίς* ἐκ τῶν δύο τῶν ὀρισμένων, ἡ δὲ *lequel* σημαίνει *τίς* ἐκ τῶν δύο ἢ τῶν πολλῶν τῶν ὀρισμένων· λέγεται δ' αὕτη καὶ ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων.

Ἀρίστα ἐπίθετα καὶ ἀντωνυμίας.

Μεταξὺ τῶν ἀντωνυμιῶν καὶ ἐπιθέτων τούτων τὰ ἀκόλουθα εἶνε κυρίως ἄξια σημειώσεως.

Ἀντωνυμία

ἐπίθετα

On

τίθεται ὡς ὑποκείμενον ἀρίστον εἰς τὰ ῥήματα, καὶ συντάσσεται μετ' ἀριθμοῦ ἐνικοῦ

λέγουσιν ou dit

quelqu'un, quelque τίς.

chacun chaque ἕκαστος.

quiconque quelconque ὅστις δῆποτε, οἷος δῆποτε, ὁποῖος δῆποτε.

personne οὐδεὶς (ἄνθρωπος).

Τὰ ἐπίθετα *quelque* καὶ *chaque* προτάσσονται τοῦ οὐσιαστικοῦ, τὸ δὲ ἐπίθετον *quelconque* ἐπιτάσσεται πάντοτε. — *Οἷος δῆποτε ἄνθρωπος* un homme *quelconque*.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ἐπάρχουσιν εἰς τὴν γαλλικὴν τέσσαρες διαθέσεις· ἡ ἐνεργητικὴ, ἡ παθητικὴ, ἡ μέση καὶ ἡ οὐδέτερα.

Ἐνεργητικὰ ῥήματα καλοῦνται ὅσα εἶναι δεκτικὰ ἀμέσου ἐντικειμένου, ἢτοι εἰς αἰτιατικὴν φερομένου, καὶ οὐδέτερα τὰ ἐν δεκτικὰ τοιοῦτου ἐντικειμένου, εἴτε ἐνεργεῖαν ἐκφράζουσιν εἴτε κατὰστασιν, εἴτε μεταβατικὰ εἶναι εἴτε ἀμετάβητα.

Τὰ δὲ παθητικὰ καὶ τὰ μέσα διακρίνονται ὡς εἰς τὴν ἑλληνικὴν.

Ἐξ ὅλων τῶν ῥημάτων τῆς γαλλικῆς μόνον τὸ *avoir* εἶναι εἶναι αὐτοτελές, δηλαδὴ σχηματίζει τοὺς χρόνους τοῦ χωρὶς καὶ ἔχει ἀνάγκην ἄλλου ῥήματος· τὰ δὲ λοιπὰ δὲν δύνανται νὰ σχηματίσωσιν ὅλους τῶν τοὺς χρόνους ἀνευ τοῦ ἑήματος *avoir* ἢ

τοῦ ῥήματος être. Ὅθεν τὰ δύο ταῦτα ῥήματα καλοῦνται βοηθητικά (auxiliaires).

Οἱ χρόνοι οἱ διὰ τῶν βοηθητικῶν σχηματιζόμενοι καλοῦνται συνθετικοί, οἱ δὲ ἄλλοι ἀπλοῖ.

Τὰ ἐνεργητικά, τὰ μέσα καὶ τὰ οὐδέτερα τάσσονται διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν ἀπλῶν χρόνων τῶν εἰς τέσσαρας συζυγίας.

Ἡ πρώτη συζυγία περιλαμβάνει ὅσα ἔχουσι τὴν ἀπαρέμφατον εἰς er.

Ἡ δευτέρα	—	—	—	—	εἰς	ir.
Ἡ τρίτη	—	—	—	—	—	oir.
Ἡ τετάρτη	—	—	—	—	—	re.

Ἐπάρχουσιν εἰς τὴν γαλλικὴν ὀκτὼ χρόνοι οἱ ἐπόμενοι.

Présent	Ἐνεστώς.
Imparfait	Παρατατικός.
Futur	Μέλλων.
Futur antérieur	Προτετελεσμένος μέλλων.
Prétérit défini	Ἄοριστος (παρωχημένος ὀρισμένος).
Prétérit indéfini	Παρκείμενος (παρωχημένος ἀόριστος).
Prétérit antérieur	Προτετελεσμένος παρωχημένος.
Plus-que-parfait	Ἐπερσυντελικός.

Ἐκ τῶν χρόνων τούτων μόνος ὁ **Prétérit antérieur** δὲν ἔχει ἀντίστοιχον εἰς τὴν ἐλληνικὴν, ἀλλ' ἀνκπληροῦται διὰ τῆς ὀριστικῆς ἢ τῆς μετοχῆς τοῦ ἀόριστου. *Dès qu'il eut prononcé ces mots il expira, ἅμα ἀπαγγέλλας ἢ ἅμα ἀπήγγειλε τὰς λέξεις ταύτας ἐξέπνευσε.* Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν **Futur antérieur** ἀπκντᾶται εἰς τὴν καθομιλουμένην. *θα ἔχω δειπνήσει ὅταν ἔλθῃς, j'aurai diné quand vous viendrez.*

Αἱ δὲ ἐγκλίσεις (modes) εἰσὶν ἕξ, αἱ ἐπόμεναι.

Indicatif	Ὅριστική.
Subjonctif	Ἐποπτικτική.
Conditionnel	Ἐποθετική.
Impératif	Προστακτική.
Infinitif	Ἀπαρέμφατος.
Participle	Μετοχή.

Βοηθητικά ῥήματα.

(verbes auxiliares).

Τὸ βοηθητικὸν avoir (ἔχειν) χρησιμεύει εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν συνθέτων χρόνων τῶν ἐνεργητικῶν καὶ τῶν πλείστων οὐδετέρων ῥημάτων, τὸ δὲ être (εἶναι) εἰς τὸν σχηματισμὸν ὅλων τῶν χρόνων τῶν παθητικῶν καὶ τῶν συνθέτων χρόνων τῶν μέσων καὶ τινῶν οὐδετέρων ῥημάτων.

Βοηθητικὸν AVOIR.

INDICATIF.

SUBJONCTIF.

Present (ἔρεστώς.)

J'ai ἔχω

Que j'aie νὰ ἔχω

tu as

que tu aies

il ἢ elle a

qu'il ἢ qu'elle ait

nous avons

que nous ayons

vous avez

que vous ayez

ils ἢ elles ont.

qu'ils ἢ qu'elles aient.

Imparfait (παρατατικός.)

J'avais εἶχον

Que j'eusse νὰ εἶχον

tu avais

que tu eusses

il ἢ elle avait

qu'il ἢ qu'elle eût

nous avions

que nous eussions

vous aviez

que vous eussiez

ils ἢ elles avaient.

qu'ils ἢ qu'elles eussent.

Futur (μέλλω).

J'aurai θὰ ἔχω

tu auras

il ἢ elle aura

ὁμοίως τῷ ἐνεστώτι.

nous aurons

vous aurez

ils ἢ elles auront.)

Futur antérieur (προτετελεσμένος μέλλω).

J'aurai eu θὰ ἔχω (πρὶν ἢ ...)

tu auras eu

il ἢ elle aura eu

ὁμοίως τῷ παρακειμένῳ.

nous aurons eu

vous aurez eu

ils ἢ elles auront eu.

Prétérit défini (ἀόριστος).

J'eus ἔσχον.

tu eus

il ἢ elle eut

nous eûmes

vous eûtes

ils ἢ elles eurent.

ὁμοιος τῷ παρκακειμένῳ.

Prétérit indéfini (παρακείμενος)

J'ai eu ἔσχηκα, ἔσχον.

tu as eu

il ἢ elle a eu

nous avons eu

vous avez eu

ils ἢ elles ont eu.

Que j'ai eu

que tu aies eu

qu'il ἢ qu'elle ait eu

que nous ayons eu

que vous ayez eu

qu'ils ἢ qu'elles aient eu.

Prétérit antérieur (παρωχημένος προτετελεσμένος).

J'eus eu

tu eus eu

il ἢ elle eut eu

nous eûmes eu

vous eûtes eu

ils ἢ elles eurent eu.

δὲν ὑπάρχει.

Plus-que-parfait (ὑπερσυντελικός)

J'avais eu

tu avais eu

il ἢ elle avait eu

nous avions eu

vous aviez eu

ils ἢ elles avaient eu.

Que j'eusse eu

que tu eusses eu

que il ἢ qu'elle eût eu

que nous eussions eu

que vous eussiez eu

qu'ils ἢ qu'elles eussent eu.

CONDITIONNEL.

Présent et Futur (ἐρεστώδως καὶ μέλλον).

J'aurais ἔα εἶχον (τώρα ἢ εἰς τον μέλλοντα χρόνον).

tu aurais

il ἢ elle aurait

nous aurions

vous auriez

ils ἢ elles auraient.

		<i>Passé (παροχημέρος)</i>	
J'aurais eu	ἦ	J'eusse eu	θὰ εἶχον (τότε κατὰ
tu aurais eu		tu eusses eu	τὸν παρελθόντα
il ἢ elle aurait eu		il ἢ elle eût eu	χρόνον)
nous aurions eu		nous eussions eu	
vous auriez eu		vous eussiez eu	
ils ἢ elles auraient eu.		ils ἢ elles eussent eu.	

IMPERATIF.

Présent et Futur (ἐρεστώσ και μέλλω)

Aie ἔχε.
 qu'il ἢ qu'elle ait
 ayons
 ayez
 qu'ils ἢ qu'elles aient.

INFINITIF.

Présent (ἐρεστώσ)

Avoir ἔχειν

Passé παροχημέρος).

avoir eu

PARTICIPE.

Présent (ἐρεστώσ)

Ayant ἔχων, ἔχουσα.

*Passé (παροχημέρος).*Ayant eu ^{actif} ^{passif.} eu.

INDICATIF

Βοηθητικὸν ÉTRE.

SUBJONCTIF.

Présent.

Je suis εἶμι.
 tu es
 il ἢ elle est
 nous sommes
 vous êtes
 ils ἢ elles sont.

Que je sois νὰ ἦμι.
 que tu sois
 qu'il ἢ qu'elle soit
 que nous soyons
 que vous soyez
 qu'il ἢ qu'elles soient.

Imparfait

J'étais ἦμι.
 tu étais
 il ἢ elle était
 nous étions
 vous étiez
 ils ἢ elles étaient.

Que je fusse νὰ ἦμι.
 que tu fusses
 qu'il ἢ qu'elle fût
 que nous fussions
 que vous fussiez
 qu'ils ἢ qu'elles fussent.

Futur.

Je serai ἢ ἡμῶν
 tu seras
 il ἢ elle sera
 nous serons
 vous serez
 ils ἢ elles seront.

ὅμοιος τῷ ἐνεστώτι.

Futur antérieur.

J'aurai été ἢ ἡμῶν (πρὶν ἢ).
 tu auras été
 il ἢ elle aura été
 nous aurons été
 vous aurez été
 ils ἢ elles auront été.

ὅμοιος τῷ παρρηκειμένῳ.

Préterit indéfini

Je fus ὑπῆρξα, ἐστάθην, ἐγενόμην.
 tu fus
 il ἢ elle fut
 nous fumes
 vous fûtes
 ils ἢ elles furent.

ὅμοιος τῷ παρρηκειμένῳ.

Préterit indéfini

J'ai été ὅμ.
 tu as été
 il ἢ elle a été
 nous avons été
 vous avez été
 ils ἢ elles ont été

Que j'aie été
 que tu aies été
 ou' il ἢ qu'elle ait été
 que nous ayons été
 que vous ayez été
 qu'il ἢ qu'elles aient été.

Préterit antérieur

J'eus été
 tu eus été
 il ἢ elle eut été
 nous eûmes été
 vous eûtes été
 ils ἢ elles eurent été.

δὲν ὑπάρχει.

Plus-que-parfait

J'avais été	Que j'eusse été
tu avais été	que tu eusses été
il ἢ elle avait été	qu'il ἢ qu'elle eût été
nous avions été	que nous eussions été
vous aviez été	que vous eussiez été
ils ἢ elles avaient été	qu'ils ἢ qu'elles eussent été.

CONDITIONNEL.

Présent et Futur

Je serais	θα ἤμην (πῶρος ἢ εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον).
tu serais	
il ἢ elle seraint	
nous serions	
vous seriez	
ils ἢ elles seraient.	

Passé.

J'aurais été	ἢ J'eusse été	θα ἤμην (τότε)
tu aurais été	tu eusses été	κατὰ τὸν πα-
il ἢ elle aurait été	il ἢ elle eût été	ρελθόντα
nous aurions été	nous eussions été	χρόνον).
vous auriez été	vous eussiez été	
ils ἢ elles auraient été.	ils ἢ elles eussent été	

IMPÉRATIF.

Présent et Futur.

Sois	ἔσο.
qu'ils ἢ qu'elle soit	
soyons	
soyez	
qu'ils ἢ qu'elles soient.	

INFINITIF.

<i>Présent</i>	<i>Passé</i>
Être εἶναι	avoir été.

PARTICIPE.

<i>Présent</i>	<i>Passé.</i>
Étant ὄν, οὖσα, ὄν. été	ayant été ὑπάρξας, σταθείς, γενόμενος.

ΠΡΩΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.
(Première conjugaison).

AIMER ἀγαπᾶν.

INDICATIF

J'aime ἀγαπῶ
tu aimes
il ἢ elle aime
nous aimons
vous aimez
ils ἢ elles aiment

J'aimais ἠγάπων
tu aimais
il ἢ elle aimait
nous aimions
vous aimiez
ils ἢ elles aimaient

J'aimerai θὰ ἀγαπῶ, θὰ ἀγαπήσω.
tu aimeras
il ἢ elle aimera
nous aimerons
vous aimerez
ils aimeront.

Futur antérieur

J'aurai aimé θὰ ἔχω ἀγαπήσει.
tu auras aimé
il ἢ elle aura aimé
nous aurons aimé
vous aurez aimé
ils ἢ elles auront aimé.

Prétérit défini

J'aimai ἠγάπησα.
tu aimas
il ἢ elle aima
nous aimâmes
vous aimâtes
ils ἢ elles aimèrent.

SUBJONCTIF.

Présent

Que j'aime νὰ ἀγαπῶ, ἢ νὰ
que tu aimes ἀγαπήσω.
qu'il ἢ qu'elle aime
que nous aimions
que vous aimiez
qu'ils ἢ qu'elles aiment

Imparfait

Que j'aimasse νὰ ἠγάπων.
que tu aimasses
qu'il ἢ qu'elle aimât
que nous aimassions
que vous aimassiez
qu'ils ἢ qu'elles aimassent.

Futur.

ὁμοίως τῷ ἐνεστώτι.

ὁμοίως τῷ παρακειμένῳ.

ὁμοίως τῷ παρακειμένῳ.

Prétérit indéfini

J'ai aimé	ἠγάπησα	Que j'aie aimé	ὡς ἠγάπησα
tu as aimé		que tu aies aimé	
il ἢ elle a aimé		qu'il ἢ qu'elle ait aimé	
nous avons aimé		que nous ayons aimé	
vous avez aimé		que vous ayez aimé	
ils ἢ elles ont aimé		qu'ils ἢ qu'elles aient aimé	

Prétérit antérieur

J'eus aimé		
tu eus aimé		
il ἢ elle eut aimé		δὲν ὑπάρχει.
nous eûmes aimé		
vous eûtes aimé		
ils ἢ elles eurent aimé.		

Plus-que-parfait.

J'avais aimé	εἶχον ἀγαπήσει	Que j'eusse aimé	ὡς εἶχον
tu avais aimé		que tu eusses aimé	ἀγαπήσει
il ἢ elle avait aimé		qu'il ἢ qu'elle eût aimé	
nous avions aimé		que nous eussions aimé	
vous aviez aimé		que vous eussiez aimé	
ils ἢ elles avaient aimé.		qu'ils ἢ qu'elles eussent aimé	

CONDITIONNEL.

Présent et Futur.

J aimerais	θα ἠγάπων (τώρα ἢ εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον).
tu aimerais	
il ἢ elle aimerait	
nous aimerions	
vous aimeriez	
ils ἢ elles aimeraient	

Passé.

J'aurais aimé	ἢ	J'eusse aimé	θα εἶχον ἀγα-
tu aurais aimé		tu eusses aimé	[πήσει.
il ἢ elle aurait aimé		il ἢ elle eût aimé	
nous aurions aimé		nous eussions aimé	
vous auriez aimé		vous eussiez aimé	
ils ἢ elles auraient aimé.		ils ἢ elles eussent aimé.	

IMPÉRATIF

Aimé ἀγάπα, ἀγάπησον.
 qu'il ἢ qu'elle aime
 aimons
 aimez
 qu'ils ἢ qu'elles aiment.

INFINITIF.

<i>Présent.</i>	<i>Passé.</i>	<i>Futur.</i>
aimer	avoir aimé	devoir aimer.

PARTICIPE.

<i>Présent.</i>	<i>Passé.</i>	<i>Futur.</i>
aimant	ayant aimé	devante aimer.
	actif	passif
	aimé, ée.	

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἀ. συζυγίας.

Τὰ εἰς ger παρεμβάλλουσιν ε ἄφωνον πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, διὰ νὰ φυλαχθῇ εἰς τὸ g ἢ φωνή ἦν ἔχει εἰς τὸ ἀπαρέμφκτον partager διαρέμειν, nous partageons.

Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον τὰ εἰς cer λαμβάνουσι cédille εἰς τὸ c πρὸ τῶν αὐτῶν φωνηέντων menacer ἀπειλεῖν, nous menaçons.

Τὰ ἔχοντα τὴν προτελευταίαν συλλαβὴν τῆς ἀπαρεμφάτου εἰς ἐκλειστόν, ἢ εἰς ε ἄφωνον τὴν μεταβάλλουσιν εἰς ἐ ανοικτόν, ὅταν ἢ ἐπομένη συλλαβὴ ἦνε ἄφωνος semer σπειρεῖν, je sème espérer ἐλπίζειν, j'espère. Ἐξαίρουσιν 1. τὰ εἰς éger καὶ τὰ εἰς éer ἄτινα φυλάττουσι τὸν τόνον τῶν abrégé βραχύνειν, il abrège créer δημιουργεῖν, il crée 2. τὰ εἰς eler καὶ εἰς eter ἄτινα διπλασιάζουσι τὸ l καὶ τὸ t jeter ῥίπτειν, il jette appeler καλεῖν, il appelle, πλὴν τοῦ acheter ἀγοράζειν, καὶ τινῶν ἄλλων ἄτινα δὲν διπλασιάζουσι τὸ t ἢ τὸ l, ἀλλὰ βραχυτονοῦσι τὸ προηγούμενον e il achète geler πήγνυμι, il gèle.

DEUXIÈME SYZYGIA.

(Deuxième conjugaison).

FINIR τελειώνειν.

INDICATIF.

Je finis
 tu finis
 il ἢ elle finit
 nous finissons
 vous finissez
 ils ἢ elles finissent

Présent.

SUBJONCTIF.

Que je finisse
 que tu finisses
 qu' il ἢ qu'elle finisse
 que nous finissions
 que vous finissiez
 qu'il ἢ qu'elles finissent

Imparfait

Je finissais
tu finissais
il ἢ elle finissait
nous finissions
vous finissiez
ils ἢ elles finissaient.

Que je finisse
que tu finisses
qu'il ἢ qu'elle finit
que nous finissions
que vous finissiez
qu'ils ἢ qu'elles finissent.

Futur.

Je finirai
tu finiras
il ἢ elle finira
nous finirons
vous finirez
ils ἢ elles finiront.

ὅμοιος τῷ ἐνεστώτι

Futur antérieur.

J' aurai fini
tu auras fini
il ἢ elle aura fini
nous aurons fini
vous aurez fini
ils ἢ elles auront fini.

ὅμοιος τῷ παρακειμένῳ

Prétérit défini.

Je finis
tu finis
il ἢ elle finit
nous finîmes
vous finîtes
ils ἢ elles finirent.

ὅμοιος τῷ παρακειμένῳ.

Prétérit indéfini

J'ai fini
tu as fini
il ἢ elle a fini
nous avons fini
vous avez fini
ils ἢ elles ont fini.

Que j'aie fini
que tu aies fini
qu'il ἢ qu'elle ait fini
que nous ayons fini
que vous ayez fini
qu'il ἢ qu'elles aient fini.

Prétérit antérieur

J'eus fini
 tu eus fini
 il ἢ elle eut fini
 nous eûmes fini
 vous eûtes fini
 ils ἢ elles eurent fini.

δὲν ὑπέρχεω.

Plus-que-parfait.

J'avais fini	Que j'eusse fini
tu avais fini	que tu eusses fini
il ἢ elle avait fini	qu'il ἢ qu'elle eût fini
nous avions fini	que nous eussions fini
vous aviez fini	que vous eussiez fini
ils ἢ elles avaient fini.	qu'ils ἢ qu'elles eussent fini

CONDITIONNEL.

Présent et Futur.

Je finirais
 tu finirais
 il ἢ elle finirai
 nous finirions
 vous finiriez
 ils ἢ elles finiraient.

Passé.

J'aurais fini	ἢ J'eusse fini
tu aurais fini	tu eusses fini
il ἢ elle aurait fini	il ἢ elle eût fini
nous aurions fini	nous eussions fini
vous auriez fini	vous eussiez fini
ils ἢ elles auraient fini	ils ἢ elles eussent fini.

IMPÉRATIF.

finis
 qu'il ἢ qu'elle finisse
 finissons
 finissez
 qu'ils ἢ qu'elles finissent.

INFINITIF.

Présen.
 finir

Passé.
 avoir fini

PARTICIPE.

Présent

Passé.

Futur

finissant.

actif.

ayant fini

passif.

fini, ie.

devant fini.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς β'. συζυγίας

Τὸ ῥῆμα *haïr* *μισεῖν* διακτρεῖ τὸ διαχωριστικὸν σημεῖον (*tréma*) καθ' ὅλους τοὺς χρόνους καὶ καθ' ὅλα τὰ πρόσωπα, πλὴν ἐπὶ τῶν τριῶν ἐνικῶν προσώπων τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ παραγομένου β'. προσώπου τῆς προστακτικῆς: *je hais tu hais, il hait, hais.*

Τὸ ῥῆμα *fleurir* *ἀρθεῖν*, μεταφορικῶς ἐκλαμβάνομενον μεταβάλλει τὴν ῥίζαν *fleu* εἰς *flo*, εἰς τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν τοῦ ἐνεστώτος καὶ εἰς τὸν παρατατικὸν τῆς ὀριστικῆς: *florissant* ἀκμάζων, *il florissait* ἤμαζε.

Τὸ ῥῆμα *bénir* *εὐλογεῖν*, ἔχει ἐκτὸς τῆς κανονικῆς παθητικῆς μετοχῆς *béni, bénie*, ἑτέραν ἀνώμαλον κατὰ τὸ θηλυκὸν *béni bénite*, ὅταν πρόκηται περὶ πραγμάτων εὐλογημένων δι' ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχείας, περὶ πραγμάτων ἡγιασμένων: *de l'eau bénite* ἀγίασμα.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

(troisième conjugaison).

RECEVOIR, λαμβάνειν.

INDICATIF

SUBJONCTIF.

Présent.

Je reçois
tu reçois
il ἢ elle reçoit
nous recevons
vous recevez
ils ἢ elles reçoivent

Que je reçoive
que tu reçoives
qu'il ἢ qu'elle reçoive
que nous recevions
que vous receviez
qu'ils ἢ qu'elles reçoivent.

Imparfait.

Je recevais
tu recevais
il ἢ elle recevait
nous recevions
vous receviez
ils ἢ elles recevaient

Que je reçusse
que tu reçusses
qu'il ἢ qu'elle reçut
que nous reçussions
que vous reçussiez
qu'ils ἢ qu'elles reçussent.

Futur.

Je recevrai	
tu recevras	
il ἢ elle recevra	ὁμοίως τῷ ἐνεστώτι.
nous recevrons	
vous recevrez	
ils ἢ elles recevront.	

Futur antérieur

J'aurai reçu	
tu auras reçu	
il ἢ elle aura reçu	ὁμοίως τῷ παρρηκειμένῳ.
nous aurons reçu	
vous aurez reçu	
ils ἢ elles auront reçu	

Prétérit défini.

Je reçus
tu reçus
il ἢ elle reçut
nous reçûmes
vous reçûtes
ils ἢ elles reçurent.

Prétérit indéfini.

J'ai reçu	Que j'aie reçu
tu as reçu	que tu aies reçu
il ἢ elle a reçu	qu'il ἢ qu'elle ait reçu
nous avons reçu	que nous ayons reçu
vous avez reçu	que vous ayez reçu
ils ἢ elles ont reçu	qu'ils ἢ qu'elles aient reçu.

Prétérit antérieur.

J'eus reçu	
tu eus reçu	
il ἢ elle eut reçu	δὲν ὑπάρχει.
nous eûmes reçu	
vous eûtes reçu	
ils ἢ elles eurent reçus	

Plus que parfait.

J'avais reçu	Que j'eusse reçu
tu avais reçu	que tu eusses reçu
il ἢ elle avait reçu	qu'il ἢ qu'elle eût reçu
nous avions reçu	que nous eussions reçu
vous aviez reçu	que vous eussiez reçu
ils ἢ elles avaient reçu.	qu'ils ἢ qu'elles eussent reçu.

CONDITIONNEL.

Présent et Futur.

Je recevrais.
tu recevrais
il ἢ elle recevrait.
nous recevriions.
vons recevriez
ils ἢ elles recevraient.

Passé.

J'aurais reçu	ἢ j'eusse reçu
tu aurais reçu	tu eusses reçu
il ἢ elle aurait reçu	il ἢ elle eût reçu
nous aurions reçu	nous eussions reçu
vous auriez reçu	vous eussiez reçu
ils ἢ elles auraient reçu	ils ἢ elles eussent reçu.

IMPÉRATIF.

Reçois
qu'il reçoive
recevons
recevez
qu'ils reçoivent

INFINITIF.

<i>Présent</i>	<i>Passé</i>	<i>Futur</i>
recevoir	avoir reçu	devoir recevoir.

PARTICIPE.

<i>Présent</i>	<i>Passé</i>	<i>Futur</i>
actif.		passif.
recevant.	ayant reçu.	reçu, ue devant recevoir.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς γ'. συζυγίας.

Τὰ devoir ὀφείλω καὶ mouvoir κινῶ λαμβάνουσι περισπωμένην ἐπὶ τοῦ ἀρσενικοῦ τῆς μετοχῆς dù, mù.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

(Quatrième conjugaison).

RÉNDRE, ἀποδίδειν.

INDICATIF	Présent.	SUBJONCTIF
Je rends		Que je rende
tu rends		que tu rendes
il ἢ elle rend		qu'il ἢ qu'elle rende
nous rendons		que nous rendions
vous redez		que vous rendiez
ils ἢ elles rendent		qu'ils ἢ qu'elles rendent
	<i>Imparfait.</i>	
Je rendais		Que ju rendisse
tu rendais		que tu rendisses
il ἢ elle rendait		qu'il ἢ qu'elle rendit
nous rendions		que nous rendissions
vous rendiez		que vous rendissiez
ils ἢ elles rendaient		qu'ils ἢ qu'elles rendissent.
	<i>Futur.</i>	
Je rendrai		
tu rendras		
il ἢ elle rendra		ὁμοιος τῷ ἐνεστώτι.
nous rendrons		
vous rendrez		
ils ἢ elles rendront.		
	<i>Futur antérieur.</i>	
J'aurai rendu		
tu auras rendu		
il ἢ elle aura rendu		ὁμοιος τῷ προκειμένῳ.
nous aurons rendu		
vous aurez rendu		
ils ἢ elles auront rendu.		
	<i>Prétérit défini.</i>	
Je rendis		
tu rendis		
il ἢ elle rendit		ὁμοιος τῷ προκειμένῳ.
nous rendîmes		
vous rendîtes		
ils ἢ elles rendirent.		

Préterit indéfini.

J'ai rendu	Que j'aie rendu
tu as rendu	que tu aies rendu
il ἢ elle a rendu	qu'il ἢ qu'elle ait rendu
nous avons rendu	que nous ayons rendu
vous avez rendu	que vous ayez rendu
ils ἢ elles ont rendu	qu'ils ἢ qu'elles aient rendu.

Préterit antérieur

J'eus rendu	
tu eus rendu	
il ἢ elle eut rendu	δὲν ὑπαρχε.
nous eûmes rendu	
vous eûtes rendu	
ils ἢ elles eurent rendu.	

Plus-que-parfait.

J'avais rendu	Que j'eusse rendu
tu avais rendu	que tu eusses rendu
il ἢ elle avait rendu	qu'il ἢ qu'elle eût rendu
nous avions rendu	que nous eussions rendu
vous aviez rendu	que vous eussiez rendu
ils ἢ elles avaient rendu.	qu'ils ἢ qu'elle eussent rendu

CONDITIONNEL.

Présent et Futur.

Je rendrais
tu rendrais
il ἢ elle rendrait
nous rendrions
vous rendriez
ils ἢ elles rendraient.

Passé.

J'aurais rendu	ἢ J'eusse rendu
tu aurais rendu	tu eusses rendu
il ἢ elle aurait rendu	il ἢ elle eût rendu
nous aurions rendu	nous eussions rendu
vous auriez rendu	vous eussiez rendu
ils ἢ elles auraient rendu.	ils ἢ elles eussent rendu.

IMPÉRATIF.

Rends
qu'il ή qu'elle rende
rendons
rendez
qu'ils ή qu'elles rendent

INFINITIF.

<i>Présent</i>	<i>Passé</i>	<i>Futur.</i>
Rendre	Avoir rendu	Devoir rendre.

PARTICIPE.

<i>Présent</i>	<i>Passé</i>	<i>Futur.</i>
Rendant.	Ayant rendu.	Rendu, ue, Devant rendre.
	actif	passif

Παρατηρήσεις επί τῆς δ'. συζυγίας.

Τὰ εἰς *indre* καὶ *soudre*, ὡς *peindre ζωγραφίζεις*, *joindre ἐνώρεις*, *résoudre ἀπογαλίζεις*, λήγουσι κατὰ τὰ τρία ἐνικά πρόσωπα τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς εἰς s, s, t ἀντὶ τῶν ds, ds, d χαρακτηριστικῶν καταλήξεων τῶν ἄλλων ῥημάτων τῆς συζυγίας ταύτης.

Τῶν εἰς *être* ἠχοῦντων τρία μόνον γράφονται διὰ τοῦ ai' *contraindre ἀναγκάζεις*, *craindre φοβεῖσθαι*, *plaindre λυπεῖσθαι*.

Τὰ εἰς *être* ἠχοῦντα γράφονται διὰ τοῦ *endre*, πλὴν τῶν δύο *épanandre διαχέεις* καὶ *répandre διασκορπίζεις*.

Συνήθως τὸ y τοῦ e ἀφώνου εἰς ὅλας τὰς συζυγίας μεταβάλλεται εἰς i, ὡς *payer πληρώνεις*, *je paie* croire πιστεύεις, ils croient.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ.

(Voix passive)

Μὴ ἔχουσα εἰδικὸν τύπον διὰ τὴν παθητικὴν διάθεσιν ἡ γαλλικὴ γλῶσσα μεταχειρίζεται πρὸς τοῦτο τὸ ῥῆμα être προσθέτουσα εἰς ἕκαστον αὐτοῦ πρόσωπον τὴν παθητικὴν μετοχὴν τοῦ ῥήματος, ὅπερ πρόκειται νὰ σχηματισθῇ παθητικῶς. Ἡ μετοχὴ δὲ αὕτη συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ κατ'ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου.

ÊTRE AIMÉ, ἀγαπᾶσθαι.

INDICATIF

SUBJONCTIF.

Présent.

Je suis aimé	ἢ aimé	Que je sois aimé	ἢ aimée
tu es aimé	—	que tu sois aimé	—
il ἢ elle est aimé	—	qu'il ἢ qu'elle soit aimé	—
nous sommes aimés	ἢ	que nous soyons aimés	ἢ
	aimées		aimées

vous êtes aimés	—	que vous soyez aimés	—
ils ἢ elles sont aimés	—	qu'ilἢqu'elles soient aimés—	—

Imparfait.

J'étais aimé	ἢ aimée	Que je fusse aimé	ἢ aimée
tu étais aimé.	—	que tu fusses aimé	—
il ἢ elle était aimé	—	qu'il ἢ qu'elle fût aimé	—
nous étions aimés	ἢ aimées	que nous fussions aimé	—
vous étiez aimés	—	que vous fussiez aimés	—
ils ἢ elles étaient aimés	—	qu'ilsἢqu'elles fussent aimés	—

Futur.

Je serai aimé	ἢ aimée
tu seras aimé	—
il ἢ elle sera aimé	—
nous serons aimés	ἢ aimées
vous serez aimés	—
ils ἢ elles seront aimés	—

ὁμοίως τῷ ἐνεστώτι.

Futur antérieur

J'aurai été aimé	ἢ aimée
tu auras été aimé	—
il ἢ elle aura été aimé	—
nous aurons été aimés	ἢ aimées
vous aurez été aimés	—
ils ἢ elles auront été aimés	—

ὁμοίως τῷ ἐνεστώτι.

Prétérit défini.

Je fus aimé	ἢ aimée
tu fus aimé	—
il ἢ elle fut aimé	—
nous fûmes aimés	ἢ aimées
vous fûtes aimés	—
ils ἢ elles furent aimés	—

ὁμοίως τῷ παρακειμένῳ.

Préterit indefini.

J'ai été aimé ἢ aimée	Que j'ai été aimé ἢ aimée
tu as été aimé —	que tu aies été aimé —
il ἢ elle a été aimé—	qu'il ἢ qu' elle ait été aimé
nous avons été aimés ἢ	que nous ayons été aimés ἢ
aimées	aimées
vous avez été aimés —	que vous ayez été aimés—
ils ἢ elles ont été aimés—	qu'ils ἢ qu'elles aient été aimés

Préterit antérieur.

J'eus été aimé ἢ aimée	
tu eus été aimé —	
il ἢ elle eut été aimé—	δὲν ὑπάρχει.
nous eûmes été aimés ἢ aimées	
vous eûtes été aimés —	
ils ἢ elles eurent été aimés.—	

Plus-que-parfait.

J'avais été aimé ἢ aimée	Que j'eusse été aimé ἢ aimée
tu avais été aimé —	que tu eusses été aimé —
il ἢ elle avait été aimé—	qu'il ἢ qu'elle eût été aimé—
nous avions été aimés ἢ	que nous eussions été aimés
aimées	ἢ aimées
vous aviez été aimés —	que vous eussiez été aimés—
ils ἢ elles avaient été	qu'il ἢ qu'elles eussent été
aimés—	aimés—

CONDITIONNEL.

Présent et Futur.

Je serais aimé ἢ aimée
tu serais aimé —
il ἢ elle serait aimé—
nous serions aimés ἢ aimées
vous seriez aimés
ils ἢ elles seraient aimés

Passé.

J'aurais ἢ j'eusse été aimé ἢ aimée
tu aurais ἢ tu eusses été aimé —
il ἢ elle aurait ἢ eût été aimé —
nous aurions ἢ nous eussions été aimés ἢ aimées
vous auriez ἢ vous eussiez été aimés
ils ἢ elles auraient ἢ eussent été aimés

IMPERATIF.

Sois aimé ἢ aimée
 qu'il ἢ qu'elle soit aimé ἢ aimée
 soyons aimés ἢ aimées
 soyez aimés —
 qu'ils ἢ qu'elles soient aimés.

INFINITIF.

Présent Être aimé ἢ aimée
Passé Avoir été aimé ἢ aimée
Futur Devoir être aimé ἢ aimée.

PARTICIPE.

Présent Aimant.
Passé Aimé ἢ aimée, étant aimé ἢ aimée.
Futur Devant être aimé ἢ aimée.

ΜΕΣΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ.

(Voix moyenne).

Διὰ τὴν ἐκφράσωσι τὴν μέσην διάθεσιν, ἤτοι τὴν αὐτοπάθειαν ἢ τὴν ἀλληλοπάθειαν οἱ Γάλλοι ἔχουσι τὰ λεγόμενα ἀντωνυμικὰ ἢ ἀντανακλαστικὰ ῥήματα. Ταῦτα εἰς μὲν τοὺς ἀπλοὺς χρόνους διαφέρουσι τῶν ἐνεργητικῶν μόνον κατὰ τοῦτο, ὅτι, μετὰ τὴν ἀντωνυμικὴν ὑποκείμενον, προσλαμβάνουσιν ἀντωνυμικὴν ἀντικείμενον τοῦ αὐτοῦ προσώπου δοτικῆς ἢ αἰτιατικῆς πτώσεως. Αἱ προστιθέμεναι ἀντωνυμίαι αὗται εἶνε αἱ ἑξῆς: *me, te, se, nous, vous, se, je* *frappe* *κτυπῶ, je me frappe* *κτυπῶμαι, nous frappons* *κτυπόμεν, nous nous frappons* *κτυπώμεθα, (εἴτε ἑκαστος ἑαυτὸν εἴτε ἀλλήλους) nous écrivons* *γράφομεν, nous nous écrivons* *γράφομεν ἀλλήλοις.* Εἰς δὲ τοὺς συνθέτους χρόνους, ἐκτὸς τῆς προσηλύσεως τῆς ἀντωνυμίας ἀντικειμένου, παρουσιάζουσι καὶ ἑτέρην διαφορὰν ἐν ᾧ οἱ τοῦ ἐνεργητικοῦ σχηματίζοντι διὰ τοῦ βοηθητικοῦ *avoir*, οἱ τοῦ μέσου σχηματίζονται διὰ τοῦ βοηθητικοῦ *être* *j'ai aimé* *ἠγάπησα, je me suis aimé* *ἠγάπησα ἑμαυτόν.*

Verbe pronominal ou réfléchi.

(Ἀντωνυμικὸν ἢ Ἀντανκλιχαστικὸν ῥήμα).

SE Baigner, λούομαι.

INDICATIF.

SUBJONCTIF.

Présent.

Je me baigne	Que je me baigne
tu te baignes	que tu te baignes
il ἢ elle se baigne	qu'il ἢ qu'elle se baigne
nous nous baignons	que nous nous baignions
vous vous baignez	que vous vous baigniez
ils ἢ elles se baignent.	qu'il ἢ qu'elles se baignent.

Imparfait

Je me baignais	Que je me baignasse
tu te baignais	que tu te baignasses
il ἢ elle se baignait	qu'il ἢ qu'elle se baignât
nous nous baignions	que nous nous baignassions
vous vous baigniez	que vous vous baignassiez
ils ἢ elles se baignaient.	qu'ils ἢ qu'elles se baignassent.

Futur.

Je me baignerai	
tu te baigneras	
il ἢ elle se baignera	ὅμοιος τῷ ἐνεστώτῃ.
nous nous baignerons	
vous vous baignerez	
ils ἢ elles se baigneront.	

Futur antérieur.

Je me serai baigné, ἢ baignée	
tu te seras baigné	—
il ἢ elle se sera baigné	— ὅμοιος τῷ προκκειμένῳ.
nous nous serons baignés ἢ baignées	
vous vous serez baignés	—
ils ἢ elles se seront baignés	—

Prétérit défini.

Je me baignai	
tu te baignas	
il ἢ elle se baigna	ὅμοιος τῷ προκκειμένῳ.
nous nous baignâmes	
vous vous baignâtes	
ils ἢ elles se baignèrent.	

Prétérit indéfini

Je mesuis baigné ἢ baignée	Que je me sois baigné ἢ baignée
tu t'es baigné —	que tu te sois baigné —
il ἢ elle s'est baigné—	qu'il ἢ qu'elle se soit baigné—
nous nous sommes baignés	que nous nous soyons baignés
ἢ baignées	ἢ baignées
vous vous êtes baignés—	que vous vous soyez baignés—
ils ἢ elles sont baignés—	qu'ils ἢ qu'elles se soient baignés

Prétérit antérieur

Je me fus baigné ἢ baignée	
tu te fus baigné —	
il ἢ elle se fut baigné —	δὲν ὑπάρχει.
nous nous fûmes baignés ἢ baignées	
vous vous fûtes baignés —	
ils ἢ elles se furent baignés —	

Plus-que-parfait.

Je m'étais baigné ἢ baignée	Que le me fusse baigné ἢ baignée
tu étais baigné —	que tu te fusses baigné —
il ἢ elle s'était baigné —	qu'il ἢ qu'elle se fût baigné—
nous nous étions baignés	que nous nous fussions baignés
ἢ baignées	ἢ baignées
vous vous étiez baignés—	que vous vous fussiez baignés—
ils ἢ elles s'étaient baignés	qu'ils ἢ qu'elles se fussent baignés
ἢ baignées	ἢ baignées

CONDITIONNEL.

Présent et Futur

Je me baignerais
tu te baignerais
il ἢ elle se baignerait
nous nous baignerions
vous vous baigneriez
ils ἢ elles baigneraient

Passé.

Je me serais ἢ je me fusse baigné ἢ baignée		
tu te serais ἢ tu te fusses —	—	—
il ἢ elle se serait ἢ se fût —	—	—
nous nous serions ἢ nous nous fussions baignés ἢ baignées		
vous vous seriez ἢ vous vous fussiez —	—	—
ils ἢ elles se seraient ἢ se fussent —		—

IMPÉRATIF.

Baigne-toi
 qu'il ἢ qu'elle se baigne
 baignons-nous
 baignez-vous
 qu'ils ἢ qu'elles se baignent

INFINITIF.

<i>Présent</i>	<i>Passé</i>	<i>Futur</i>
Se baigner.	S'être baigné ἢ baignée.	Devoir se baigner.

PARTICIPE.

<i>Présent</i>	<i>Passé</i>	<i>Futur</i>
Se baignant.	S'étant baigné ἢ baignée.	Devoir se baigner

ΟΥΔΕΤΕΡΑ ΔΙΑΘΕΣΙΣ.

(Voix neutre).

Τὰ πλεῖστα τῶν οὐδετέρων κλίνονται ὅπως τὰ ἐνεργητικά· τινὰ ὅμως αὐτῶν ἔχουσιν ἰδιαιτέρον σχηματισμὸν εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους, καθότι λαμβάνουσιν ὡς βοήθητικὸν τὸ être ἀντὶ τοῦ avoir, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ κατωτέρω τύπου.

TOMBER πίπτειν.

INDICA IF

SUBJONCTIF.

Présent.

Je tombe	Que je tombe
tu tombes	que tu tombes
il ἢ elle tombe	qu'il ἢ qu'elle tombe
nous tombons	que nous tombions
vous tombez	que vous tombiez
ils ἢ elles tombent	qu'ils ἢ qu'elles tombent.

Imparfait.

Je tombais	Que je tombasse
tu tombais	que tu tombasses
il ἢ elle tombait	qu'il ἢ qu'elle tombât.
nous tombions	que nous tombassions
vous tombiez	que vous tombassiez
ils ἢ elles tombaient	qu'il ἢ qu'elles tombassent.

Futur.

Je tomberai	
tu tomberas	
il ἢ elle tombera	ὁμοίως τῷ ἐνεστώτι.
nous tomberons	
vous tomberez	
ils ἢ elles tomberont	

Futur antérieur.

Je serai tombé ἢ tombée	
tu seras — —	
il ἢ elle sera — —	ὁμοίως τῷ παρακειμένῳ.
nous serons tombés ἢ tombées	
vous serez — —	
ils ἢ elles seront — —	

Prétérit défini.

Je tombai	
tu tombas	
il ἢ elle tomba	ὁμοίως τῷ παρακειμένῳ
nous tombâmes	
vous tombâtes	
ils ἢ elles tombèrent.	

Prétérit indéfini

Je suis tombé ἢ tombée	Que je sois tombé ἢ tombée
tu es — —	que tu sois — —
il ἢ elle est — —	qu'ils ἢ qu'elle soit — —
nous sommes tombés ἢ tombées	que nous soyons tombés ἢ tombées
vous êtes — —	que vous soyez — —
ils ἢ elles sont	qu'ils ἢ qu'elle soient — —

Prétérit antérieur.

Je fus tombé ἢ tombée	
tu fus — —	
il ἢ elle fut — —	δεν υπάρχει.
nous fûmes tombés ἢ tombées	
vous fûtes — —	
ils ἢ elles furent — —	

Plus-que-pasfait

J'étais tombé ἢ tombée	Que je fusse tombé ἢ tombée
tu étais — —	que tu fusses — —
il ἢ elle était — —	qu'il ἢ qu'elle fut — —
nous étions tombés ἢ tombées	que nous fussions tombés ἢ tombées
vous étiez — —	que vous fussiez — —
ils ἢ elles étaient — —	qu'il ἢ qu'elles fussent — —

CONDITIONNEL.

Présent et Futur.

Je tomberais
tu tomberais
il ἢ elle tomberait
nous tomberions
vous tomberiez
ils ἢ elles tomberaient.

Passé.

le serais ἢ je fusse tombé ἢ tombée
tu serais ἢ fusses — —
il ἢ elle serait ἢ fût — —
nous serions ἢ nous fussions tombés ἢ tombées
vous seriez ἢ vous fussiez — —
ils ἢ elles seraient ἢ fussent — —

IMPÉRATIF.

<i>Présent.</i>	<i>Passé.</i>	<i>Futur.</i>
Tomber.	Etre tombé ἢ tombée	Devoir tomber.

PARTICIPE.

Présent. Tombant.
Passé. Tombé ἢ tombée, étant tombé ἢ tombée.
Futur. Devant tomber.

ΠΕΡΙ ΑΠΡΟΣΩΠΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

Ὅπως εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὑπάρχουσι καὶ εἰς τὴν γαλλικὴν ῥήματα ἀπρόσωπα (impersonnels), ἅτινα καὶ μονοπρόσωπα (unipersonnels) καλοῦνται. Ἀξιοσημείωτον δὲ εἶνε τὸ ἐπόμενον.

INDICATIF.

SUBJONCTIF.

<i>Présent.</i>	Il y a, υπάρχει, υπάρχουνσι. qu'il y ait.
<i>Imparfait.</i>	il y avait, υπήρχε, υπήρχον. qu'il y eût
<i>Futur. il y aura,</i>	θα υπάρχει, θα υπάρχωσι. ὁμοιος τῷ ἐνεστ.
<i>Futur antérieur.</i>	il y aura eu. ὁμοιος τῷ παρκα.
<i>Prétérit défini.</i>	il y eut, υπήρξε, υπήρξαν. — —
<i>Prétérit indéfini.</i>	il y a eu — — qu'il y ait
<i>Prétérit antérieur.</i>	il y eut eu δὲν υπάρχει.
<i>Plus-que-parfait.</i>	il y avait eu. qu'il y eût eu.

CONDITIONNEL.

<i>Présent et Futur.</i>	Il y aurait.
<i>Passé.</i>	il y aurait ἢ il y eût eu.

INFINITIF.

<i>Présent.</i>	y avoir
<i>Passé.</i>	y avoir eu.

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Ἐκ τῶν ἀπλῶν χρόνων τῶν ῥημάτων πέντε καλοῦνται πρωτό-
τυποι, ἐπειδὴ χρησιμεύουσιν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν ἄλλων.
Οἷτοι δ' εἰσὶν οἱ ἑξῆς:

<i>Présent de l'infinitif</i>	Ἐνεστῶς τῆς ἀπαρεμφάτου.
<i>Participe présent actif</i>	Ἐνεστῶς τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς.
<i>Participe passé passif</i>	Παρωχημένος τῆς παθητικ. μετοχῆς.
<i>Présent de l'indicatif</i>	Ἐνεστῶς τῆς ὀριστικῆς.
<i>Prétérit défini</i>	Ἄοριστος (παρωχημένος ὄρισμένος).

α. Ὁ Ἐνεστῶς τῆς Ἀπαρεμφάτου σχηματίζει τὸν Μέλλοντα
τῆς ὀριστικῆς καὶ τὸν Ἐνεστῶτα ἢ Μέλλοντα τῆς Ὑποθετι-
κῆς, εἰς μὲν τὴν πρώτην καὶ δευτέραν συζυγίαν προσλήψει τῆς
καταλήξεως ai διὰ τὸν μέλλοντα, τῆς καταλήξεως ais διὰ τὸν
ἐνεστῶτα τῆς ὑποθετικῆς, εἰς δὲ τὴν τρίτην καὶ τετάρτην συζυ-
γίαν τροπῇ τῶν καταλήξεων oir καὶ re εἰς τὰς καταλήξεις rai
διὰ τοῦ Μέλλοντα, καὶ rais διὰ τὸν Ἐνεστῶτα τῆς ὑποθετικῆς.

	<i>Futur.</i>	<i>Cond. présent.</i>
<i>Aimer.</i>	j'aimerai.	j'aimerais.
<i>Futur.</i>	je finirai.	je finirais.
<i>Recevoir.</i>	je recevrai.	je recevrais.
<i>Rendre.</i>	je rendrai.	je rendrais.

β'. Ὁ ἐνεστώσ τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς σχηματίζει: 1 τὰ πληθυντικὰ πρόσωπα τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς, τροπῆ τῆς κατὰλήξεως *ant* εἰς τὴν κατὰλήξιν ἐκάστου τῶν προσώπων τούτων, πλὴν τοῦ τρίτου πληθυντικοῦ τῆς τρίτης συζυγίας, ὅπερ σχηματίζεται τροπῆ τῆς κατὰλήξεως *evant* εἰς *oivent*. 2 τὸν πρῶτον πληθυντικὸν τῆς ὀριστικῆς τροπῆ τῆς κατὰλήξεως *ant* εἰς *ais*. 3 τὸν ἐνεστώτα τῆς ὑποτακτικῆς, εἰς μὲν τὴν πρώτην, δευτέραν καὶ τρίτην συζυγίαν, τροπῆ τῆς κατὰλήξεως *ant* εἰς *e* ἄφωνον, εἰς δὲ τὴν τρίτην συζυγίαν τροπῆ τῆς κατὰλήξεως *evant* εἰς *oive*, ἐξαιρουμένων τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον πληθυντικόν, ἅτινα σχηματίζονται τροπῆ τοῦ *ant* εἰς *ions, iez*. *recevions, reseviez*.

présent de l'Indicatif

Imp. de l'Ind. imp. et Subj.

<i>Aimant.</i>	<i>aimons,</i>	<i> aimez,</i>	<i> aiment.</i>	<i> aimais.</i>	<i> aime.</i>
<i>Finissant.</i>	<i>finissons,</i>	<i> finissez,</i>	<i> finissent.</i>	<i> finissais.</i>	<i> finisse.</i>
<i>Recevant.</i>	<i>recevons,</i>	<i> recevez,</i>	<i> reçoivent.</i>	<i> recevais.</i>	<i> reçoive.</i>
<i>Rendant.</i>	<i>rendons,</i>	<i> rendez,</i>	<i> rendent.</i>	<i> rendais.</i>	<i> rende.</i>

γ'. Ὁ παρωχημένος τῆς παθητικῆς μετοχῆς, ἐνούμενος μετὰ τῶν βοηθητικῶν *avoir* καὶ *être*, σχηματίζει τοὺς συνθέτους χρόνους.

δ'. Ὁ ἐνεστώσ τῆς ὀριστικῆς σχηματίζει τὸ δεύτερον ἐνικὸν πρόσωπον τῆς προστακτικῆς, καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον πληθυντικὸν τῆς αὐτῆς ἐγκλίσεως, ἀφαιρέσει τῶν ἀντωνυμιῶν ἐκ τῶν ἀντιστοίχων προσώπων. Ἀλλ' εἰς τὴν πρώτην συζυγίαν τὸ δεύτερον ἐνικὸν ἀποβάλλει συνήθως τὸ ληκτικὸν *s*. Τὰ δὲ τρίτα πρόσωπα τῆς προστακτικῆς λαμβάνονται ἐκ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὑποτακτικῆς.

ε'. Ὁ ἀόριστος τῆς ὀριστικῆς (*prétérit défini*) σχηματίζει τὸν παρατακτικὸν τῆς ὑποτακτικῆς, εἰς μὲν τὴν πρώτην συζυγίαν τροπῆ τῆς κατὰλήξεως *ai* εἰς *asse*, εἰς δὲ τὰς ἄλλας προσθέσει τῆς κατὰλήξεως *se*.

J'aimai
je finis
je reçus
je rendis

prés. du Subj.

aimasse.
finisse.
reçusse.
rendisse.

ΠΕΡΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ἐπάρχουσι δύο εἰδῶν ἀνώμαλα ῥήματα τούτων τὰ μὲν σχηματίζουσιν ἀνωμάλως τοὺς πρωτοτύπους χρόνους των, ἐξ ὧν οἱ λοιποὶ παρὰχροντικῶς, τὰ δὲ οὐμόνον σχηματίζουσιν ἀνωμάλως τοὺς

πρωτοτύπους χρόνους των, αλλά και τούς λοιπούς δὲν παράγουσι κανονικῶς ἐξ αὐτῶν.

Τινὲ τῶν ἀνωμάλων δὲν ἔχουσιν ὅλους τούς πρωτοτύπους χρόνους, καὶ ταῦτα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν ἔχουσι τούς παραγόμενους, ἐκ τοῦ ἑλλείποντος πρωτοτύπου.

ΑΝΩΜΑΛΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥΣ ΜΟΝΟΙΣ

Ἡ πρώτη συζυγία δὲν ἔχει ἀνώμαλα τοῦ εἶδους τούτου.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Ἀνώμαλα κατὰ τούς πρωτοτύπους

Pr.	de l'ind.	Part. prés.	Part. pas.	Prés de l'ind.	Prét. déf.
βράζειν	bouillir	bouillant	bouilli	je bous	je bouillis.
σκεπάζειν	couvrir	couvrant	couvert	je couvre	je couvris.
κοιμάσθαι	dormir	dormant	dormi	je dors	je dormis.
σφάλλειν	faillir	faillant	failli	je faux	je faillis.
κτυπᾶν	fairir (1)	"	féru	"	"
φεύγειν	fuir	fuyant	fui	je fais	je fuís.
κεῖσθαι	(gésir) (2)	gisant	"	il git	"
κατάγεσθαι	(issir)	"	issu	"	"
ψεύδεσθαι	mentir	mentant	menti	je mens	je mentis.
προσφέρειν	offrir	offrant	offert	j'offre	j'offris.
ἀκούειν	ouir	"	oui	"	j'ouis.
ἀνοίγειν	ouvrir	ouvrant	ouvert	j'ouvre	j'ouvris.
ἀνχωρεῖν	†partir (3)	partant	parti	je pars	je parlís.
ζητεῖν	quérir	"	"	"	"
μετανοεῖν	†se repentir	se repentant	repenti	je me repens	je me repentis.
ἐξέρχειν	saillir	saillant	sailli	il saille	il saillit.
αἰσθάνεσθαι	sentir	sentant	senti	je sens	je sentis.
ὑπηρετεῖν	servir	servant	servi	je sers	je servis.
ἐξέρχεται	†sortir	sortant	sorti	je sors	je sortis.
πάσχειν	souffrir	souffrant	souffert	je souffre	je souffris.
ἀνασκίπτᾶν	tressaillir	tressaillant	tressailli	je tressaille	je tressaillis.
ἐνδύειν	vétir	vêtant	vêtu	je vêts	je vêtis.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

ἐμφαίνεσθαι	apparaître	"	"	il appert	"
πίπτειν	choir	"	chu	"	"
βρέχειν	pleuvoir	pleuvant	plu	il pleut	il plut.
προμηθεύειν	pourvoir	pourvoyant	pourvu	je pourvois	je pourvus.
προδίδεπειν	(promouvoir)	"	promu	"	"
προδιδάσκειν	ravoir	"	"	"	"
ἀναβάλλειν	surseoir	soursoyant	soursis	je sursois	je sursis.

(1) Εὐχρηστον κυρίως κατὰ τὴν ἀπαρέμφατον, δὲν ἔχει παρακώγουσ ἀπλοῦς ἐν χρήσει.

(2) Τὰ ἐν παρενθέσει ἀπαρέμφατα εἶνε ἄχρηστα.

(3) Τὰ φέροντα σταυρὸν ῥήματα σχηματίζουσι τούς συνθέτους χρόνους των διὰ τοῦ être.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

ἀθωάνειν	absourde	absolvant	absous	J'absous	"
περιτέμνειν	circoncire	circoncisant	circoncis	Je circoncis	Je circoncis.
κυτᾶν	battre	battant	battu	Je bats	Je battis.
συνομολογεῖν	conclure	concluant	conclu	Je conclus	Je conclus.
σακχαροποιεῖν	confire	confisant	confit	Je confis	Je confis.
γινώσκειν	connaître	connaissant	connu	Je connais	Je connus.
ῥάπτειν	coudre	cousant	cousu	Je couds	Je cousis.
πιστεύειν	croitre	croyant	cru	Je crois	Je crus.
αὐξάνειν	croître	croissant	crû	Je crois	Je crûs.
γράφειν	écrire	écrivant	écrit	J'écris	J'écrivis.
ἀποκλείειν	exclure	excluant	exclu	J'exclus	J'exclus.
ἀναγινώσκειν	lire	lisant	lu	Je lis	Je lus.
λάμπειν	luire	luisant	lui	Je luis	"
καταρᾶσθαι	maudire	maudissant	maudit	Je maudis	Je maudis.
θέτειν	mettre	mettant	mis	Je mets	Je mis.
ἀλέθειν	moudre	moulant	moulu	Je mouds	Je moulus.
γεννᾶσθαι	naître	naissant	né	Je nais	Je naquis.
βλάπτειν	nuire	nuissant	nui	Je nuis	Je nuisis.
βόσκεισθαι	paître	paissant	"	Je pais	"
φαίνεται	paraître	paraissant	paru	Je parais	Je parus.
ἀρέσκειν	plaire	plaisant	plu	Je plais	Je plus.
χορταίνειν	repaitre	repaisant	repu	Je repais	Je repus.
ἀποφασίζειν	résoudre	résolvant	résolu	Je résouds	Je résolus.
γελάν	rire	riant	ri	Je ris	Je ris.
ῥηγνύειν	rompre	rompant	rompu	Je romps	Je rompis.
ἀρκεῖν	suffire	suffisant	suffi	Je suffis	Je suffis.
ἀκολουθεῖν	suivre	suisant	suivi	Je suis	Je suivis.
σιωπᾶν	taire	taisant	tu	Je tais	Je tus.
ἀμείγειν	traire	trayant	trait	Je traite	"
ζῆν	vivre	vivant	vécu	Je vis	Je vécus.

Πρόσθετε εἰς ταῦτα καὶ τὰ εἰς *aindre, eindre, oindre*, ἕτινα σχηματίζονται ὡς ἀκολουθῶς.

φοβεῖσθαι	craindre	craignant	craint	Je crains	Je craignis.
ζωγραφίζειν	peindre	peignant	peint	Je peins	Je peignis.
ένώνειν	joindre	joignant	joint	Je joins	Je joignis.

Ὄβτω καὶ τὰ εἰς *uire* πλὴν τῶν *nuire* καὶ *luire*, ὡς, ὀδηγεῖν *conduire, conduisant, conduit, je conduis, je conduisis.*

ΑΝΩΜΑΛΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΗΛΑΓΩΓΟΥΣ
ΠΡΩΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

ὑπάγειν, *Aller, allant, allé, je vais. j'allai.*
παράγ. ἀρώμ.

Prés. de l'Ind. Je vais, tu vas, il va, nous allons, vous allez, ils vont.

Impératif. Va, qu'il aille, allons, allez, qu'ils aillent.

Futur. J'irai, tu iras etc.

Cond. présent. J'irais, tu irais etc.

Prés. du Subj. Que j'aïlle, que tu ailles, qu'il aille, que nous allions, que vous alliez, qu'ils aillent.

Στέλλειν Envoyer, envoyant, envoyé, j'envoie, j'envoiai.

παράγ. ἀνώμ.

Futur. J'enverrai, tu enverras, etc.
 Cond. prés. J'enverrais, tu enverrais, etc.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ.

ἀποκτάν Acquérir, acquérant, acquis, j'acquiers, j'acquis.

παράγ. ἀνώμ.

Prés. de l'Ind. J'acquiers, tu acquiers, il acquiert, nous acqué-
 rons, vous acquérez, ils acquièrent.
 Futur. J'acquerrai, tu acquerras, κ. τ. λ.
 Cond. prés. J'acquerrais, κ. τ. λ.
 Prés. du Subj. Que j'acquière, que tu acquières, qu'il acquière,
 que nous acquérons, que vous acquérez,
 qu'ils acquièrent.

τρέχειν Courir, courant, couru, je cours, je courus.

παράγ. ἀνώμ.

Futur. Je courrai, κ. τ. λ.
 Cond. prés. Je courrais, κ. τ. λ.

δρέπειν Cueillir, cueillant, cueilli, je cueille, je cueillis.

Futur. Je cueillerai, κ. τ. λ.
 Cond. prés. Je cueillerais, κ. τ. λ.

ἀποθνήσκειν Mourir, mourant, mort, je meurs, je mourus.

Prés. de l'Ind. Je meurs, tu meurs, il meurt, nous mourons,
 vous mourez, ils meurent.

Futur. Je mourrai, κ. τ. λ.
 Cond. prés. Je mourrais, κ. τ. λ.
 Prés. du Subj. Que je meure, que tu meures, qu'il meure, que
 nous mourions, que vous mouriez, qu'ils meurent.

κρατεῖν Tenir, tenant, tenu, je tiens, je tins.

παράγ. ἀνώμ.

Prés. de l'Ind. Je tiens, tu tiens, il tient, nous tenons, vous
 tenez, ils tiennent.

Futur. Je tiendrai, tu tiendras, κ. τ. λ.
 Cond. prés. Je tiendrais, κ. τ. λ.

Prés. du Subj. Que je tienne, que tu tiennes, qu'il tienne, qu'
 nous tenions, que vous teniez, qu'ils tiennent.

ἔρχεσθαι †Venir, venant, venu, je viens, je vins.

παράγ. ἀνώμ.

Prés. de l'Ind. Je viens, tu viens, il vient, nous venons, vous
 venez, ils viennent.

Futur. Je viendrai, κ. τ. λ.

Cond. prés.	Je viendrais, κ.τ.λ.
Prés. du Subj	Que je vienne, que tu viennes, qu'il vienne, que nous venions, que vous veniez, qu'ils viennent.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

καθέζεσθαι †S'asseoir, s'asseyant, assis, je m'assieds, je m'assis.

παράγ. ἀρώμ.

Prés. de l'Ind.	Je m'assieds, tu t'assieds, il s'assied, nous nous asseyons, vous vous asseyez, ils s'asseyent.
Imp. de l'Ind.	Je m'assois, tu t'assois, il s'assoit, nous nous asseyons, vous vous asseyez, ils s'assoient.
Futur.	Je m'assiérai, κ.τ.λ. ἢ Je m'asseoyais, κ.τ.λ.
Cond. prés.	Je m'assiérais, κ.τ.λ. ἢ Je m'asseoyerais, κ.τ.λ. ἢ
Pr. du Subj.	Que je m'asseye, κ.τ.λ. ἢ que je m'assoie, κ.τ.λ.

ἐκπίπτειν †Déchoir, déchu, je déchois, je déchus.

παράγ. ἀρώμ.

Pr. de l'Ind.	Je déchois, tu déchois, il dechoit, nous déchoyons, vous déchoyez, ils déchoient.
Futur.	Je décherrai, κ.τ.λ.
Cond. prés.	Je décherrais, κ.τ.λ.
Pr. du Subj.	Que je déchoie, κ.τ.λ.

ὑφείλειν, μέλλειν Devoir, devant, dû, je dois, je dus.

Prés. de l'Ind.	Je dois, tu dois, il doit, nous devons, vous devez, ils doivent.
Prés. du Subj.	Que je doive, que tu doives, qu'il doive, que nous devions, que vous deviez, qu'ils doivent.

λαγχάνειν Échoir, échéant, échu, il échoit, ἢ il échet, j'échus.

παράγ. ἀρώμ.

Futur.	J'écherrai, κ.τ.λ.
Cond. prés.	J'écherrais, κ.τ.λ.

πρέπειν Falloir, fallu, il faut, il fallut.

παράγ. ἀρώμ.

Futur.	Il faudra.
Cond. prés.	Il faudrait.
Pr. du Subj.	Qu'il faille.

μινεῖν Mouvoir, mouvant, mù, je meus, je mus.

παράγ. ἀρώμ.

Pr. de l'Ind.	Je meus, tu meus, il meut, nous mouvons, vous mouvez, ils meuvent.
---------------	--

Prés. du Sub. Que je meuve, que tu meuves, qu'ils menve, que nous mouvions, que vous mouviez, qu'ils meuvent.

δύνασθαι, Pouvoir, pouvant, pu, je peux ή je puis, je pus.

παράγ. άνώμ.

Prés. de l'Ind. Je peux, ή Je puis, tu peux, il peut, nous pouvons, vous pouvez, ils peuvent.

Futur. Je pourrai, tu pourras, x.τ.λ.

Cond. prés. Je pourrais x.τ.λ.

Prés. du Sub. Que je puisse, que tu puisse, x.τ.λ.

γνωρίζειν, εἰξεύρειν Savoir, sachant, su, je sais, je sus,

παράγ. άνώμ.

Prés. de l'Ind^p Je sais, tu sais, il sait, nous savons, vous savez ils savent.

Impératif. Sache, qu'il sache, sachons, sachez, qu'ils sachent.

Imp. de l'Ind. Je savais, x.τ.λ.

Futur. Je saurai, x.τ.λ.

Cond. prés. Je saurais, x.τ.λ.

αρμόζειν Seoir, seyant, il sied.

παράγ. άνώμ.

Prés. de l'Ind. Il sied, ils sièent.

Futur. Il siéra, ils siéront.

Cond. prés. Il siérait, ils siéraient.

Prés. de Sub. Qu'il siée, qu'is siéent.

εἰξίζειν Valoir, valant, valu, je vaux, je valus.

παράγ. άνώμ.

Prés. de l'Ind. Je vaux, tu vaux, il vaut, nous valons, vous valez, ils valent.

Futur. Je vaudrai, x.τ.λ.

Cond. prés. Je vaudrais, x.τ.λ.

Prés. de Sub. Que je vaille, que tu vailles, qu'il vaille, que nous valions, que vous valiez, qu'ils vaillent.

βλέπειν Voir, voyant, vu, je vois, je vis.

παράγ. άνώμ.

Prés de l'Ind. Je vois, tu vois, il voit, nous voyons, vous voyez ils voient.

Futur. Je verrai, x.τ.λ.

Cond. prés. Je verrais,

Prés. de Sub. Que je voie, que tu voies, qu'il voie, que nous voyions, que vous voyiez, qu'ils voient.

θέλειν Vouloir, voulant, voulu, je veux, je voulus

παράγ. άνώμ.

Prés. de l'Ind. Je veux, tu veux, il veut, nous voulons, vous voulez ήν veutient.

Impératif.	Veuille, qu'il veuille, veuillez, qu'ils veillent.
Futur.	Je voudrai, κ.τ.λ.
Cond. prés.	Je voudrais, κ.τ.λ.
Prés. du Sub.	Que je veuille, que tu veuilles, qu'il veuille, que nous veuillions, que vous veuilliez, qu'ils veuillent.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

πίνειν Boire, buvant, bu, je bois, je bus.
παράγ. ἀρώμ.

Prés. de l'Ind. Je bois, tu bois, il boit, nous buvons, vous buvez
ils boivent.

Prés. du Sub. Que je boive, que tu boives, qu'il quive, que nous
buvions, que vous buviez, qu'ils boivent,

λέγειν Dire, disant, dit, je dis, je dis.
παράγ. ἀρώμ.

Prés. de l'Ind. Je dis, tu dis il dit, nous disons, vous dites, ils
disent.

ἐκκολάπτεσθαι Éclore, éclos, il éclote.
παράγ. ἀρώμ.

Prés. de l'Ind. Il éclot, ils éclosent.

Prés. du Sub. Qu'il éclosse, qu'ils éclosent.

ποιεῖν Faire, faisant, fait, je fais, je fis.
παράγ. ἀρώμ.

Pres. de l'Ind. Je fais, tu fait, il fait, nous faisons, vous faites
ils font.

Futur. Je ferai.

Cond. prés. Je ferais, κ.τ.λ.

Prés. du Sub. Que je fasse, que tu fasses, κ.τ.λ.

λαμβάνειν Prendre, prenant, pris, je prends, je pris.
παράγ. ἀρώμ.

Prés. de l'Ind. Je prends, du prends, il prend, nous prenons, vous
prenez, ils prennent.

Prés. du Sub. Que je prenne, que tu prennes, qu'il prenne, que nous
prenions, que vous preniez, qu'ils prennent.

νικάειν Vaincre, vaincant, vaincu, je vains, je vainquis
παράγ. ἀρώμ.

Prés. de l'Ind. Je vains, tu vainc, il vains, nous vainquons, vous
vainquez, ils vainquent.

